

இணைப்பு.

[22-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

கோரிக்கை 13—கல்வி—கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு—1969-70.

கல்வி .

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு, அதிலும் குறிப்பாக பொருளாதார வளர்ச்சி குன்றியுள்ள ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்குக் கல்வி மிகவும் இன்றியமையாததாகும். கடந்த பத்தாண்டுகளிலான மாநில வரவு-செலவுத் திட்டங்களிலும் திட்ட விவரக் குறிப்புகளிலும் இந்தக் கருத்து எதிரொலித்திருப்பதை நன்கு காணலாம். 1959-60 ஆண்டில் கல்வி குறித்த செலவு ரூ. 15.15 கோடியாக இருந்தது. 1969-70 ஆண்டில் ரூ. 65.39 கோடியாக அது உயர்ந்துள்ளது. வருவாய்க் கணக்கில் இம் மாநிலத்தின் மொத்தச் செலவில் 23 சத வீதம் கல்விக்காகச் செலவாகிறது.

கீழேயுள்ள விவர அறிக்கை கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் போதும், மூன்று ஆண்டுத் திட்டங்களின் காலத்திலும் கல்வியின் பல்வேறு துறைகளுக்குச் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கத்தையும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கத்தையும் 1969-70-ம் ஆண்டிற்குச் செய்ய எண்ணியுள்ள நிதி ஒதுக்கத்தையும் குறிப்பிடுகிறது.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.	இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.	மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.	ஆண்டுத் திட்டங்கள்.			நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.	செய்ய எண்ணியுள்ள ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கம் 1969-70.
			1966-67	1967-68	1968-69		

(ரூபாய் லட்சத்தில்)								
பொதுக் கல்வி மீதான செலவு	3,81.00	11,41.00	34,09.00	5,59.00	6,72.49	6,94.78	53,17.22	4,67.13
தொடக்கக் கல்வி மீதான செலவு	3,02.00	8,30.00	20,80.00	2,98.43	3,62.24	3,56.36	26,60.47	1,77.65
உயர்நிலைக் கல்வி மீதான செலவு	54.00	2,64.04	9,20.00	1,96.92	2,34.22	2,04.34	15,95.25	1,52.72
எனையக் கல்வித் திட்டங்கள் மீதான செலவு	1,35.92	32.57	55.07	30.52	22.67	26.91	1,46.00	13.20

முதல், இரண்டாவது திட்டங்களில் தொடக்கக் கல்வியை விரிவுபடுத்துவதற்கு வலியுறுத்தப்பட்டது. அடுத்து வந்த திட்டங்களில் உயர்நிலைக் கல்வியை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டது. மேலே கண்டுள்ள அட்டவீனியிலிருந்து இது தெளிவாகிறது. முதலில் தொடக்கக் கல்வி நிலைகளில் மாணவர்களைக் கட்டாயமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளும் முறைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. அடுத்து வரும் திட்டங்களில் கல்லூரிக் கல்வி நிலைகளிலும் பல்கலைக் கழகக் கல்வி நிலைகளிலும் மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வது வலியுறுத்தப்பட்டது. இன்றைய தேதி வரையில் 31,271 தொடக்கப் பள்ளிகளும், 2,376 உயர்நிலைப் பள்ளிகளும், 126 கல்லூரிகளும் இம்மாநிலத்தில் உள்ளன. 6-11 வயதுத் தொகுதியிலுள்ள சிறுவர்களில் 91 சதவீதத்தினரும், 11-14 வயதுத் தொகுதியினரில் 59 சதவீதத்தினரும், 14-17 வயதுத் தொகுதியினரில் 37 சதவீதத்தினரும் பள்ளிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர் என்பதைக் காணும்போது உளமகிழ்வு ஏற்படுகின்றது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்கால அளவில் 6-11வயதுத் தொகுதியினர் அனைவரும், 11-14 வயதுத் தொகுதியினரில் சுமார் 80 சதவீதத்தினரும், 14-17 வயதுத் தொகுதியினரில் 55 சதவீதத்தினரும் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்படுவர் என்று நம்பப்படுகிறது.

கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் கல்வி வசதிகள் விரிவடைந்ததைக் கீழ்க்கண்ட புள்ளிவிவர அறிக்கை காட்டுகின்றது :-

கல்வி நிலையங்களின் பெயர்.						கல்வி நிலையங்களின் எண்ணிக்கை.				
						1964-65	1965-66	1966-67	1967-68	1968-69
தொடக்கப் பள்ளிகள்	..	..	..	..	..	24,383	24,641	25,091	25,217	25,432
நடுநிலைப் பள்ளிகள்	..	..	..	..	..	6,158	6,066	6,065	6,054	6,023
உயர்நிலைப் பள்ளிகள்	..	..	..	..	..	2,094	2,179	2,303	2,376	2,437
பயிற்சிப் பள்ளிகள்	..	..	..	..	..	140	139	139	138	137
கல்லூரிகள்	..	..	..	..	..	78	92	105	116	126
பயிற்சிக் கல்லூரிகள்	..	..	..	..	..	18	18	19	20	23
பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள்	..	..	..	..	..	33	35	35	35	36
பொறியியல் கல்லூரிகள்	..	..	..	..	..	11	11	12	12	12

குறிப்பு.—நடுநிலைப் பள்ளிகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றப்படுகின்றன, எனவே அவற்றின் எண்ணிக்கை குறைவாக உள்ளது.

[1969 மார்ச் 12]

கல்வித் துறையில் பெருமளவில் முன்னேற்றம் காணப்பட்டாலும் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான வாய்ப்புகளும் மிகுதியாக உள்ளன என்பதும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. பல பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடங்கள் தேவையாக உள்ளன. பல உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு அறிவியல் ஆய்வுக் கூடங்களும் அவற்றிற்கான கருவிகளும் தேவைப்படுகின்றன. ஆசிரியரின் தகுதிகளையும் கற்பிக்கும் திறனையும் மேம்படுத்த வேண்டியுள்ளது. அப்போதுதான் கல்வியின் தரம் உயர முடியும். கல்வித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் உள்ளம் ஆறுதல் அடையக்கூடிய நிலை ஒன்று எப்போதுமே ஏற்பட முடியாது என்பதை அரசு உணரும். எனவேதான், கல்வி வளர்ச்சிக்கான செலவை அதிகரிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது.

பொதுக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், 1968-69-ம் ஆண்டில் ரூ. 58,95 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்க 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் (திட்டப்பணி, திட்டமிடல்பணி இரண்டிற்குமாக) ரூ. 65,39 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
தொடக்கநிலைக் கல்வி	29,16-95
உயர்நிலைக் கல்வி	20,76-52
பல்கலைக்கழகக் கல்வி	4,03-50
சிறப்புக் கல்வி	1,24-56
தொழில் நுட்பக் கல்வி	2,74-38
ஏனைய இனங்கள்	7,43-00
	65,38-91

1968-69-ல் ஒதுக்கியுள்ள தொகையைக் காட்டிலும் 1969-70 திட்ட மதிப்பீட்டில் அதிகப்படியாக ஒதுக்கியுள்ள தொகை ரூ. 644 லட்சமாகும். மாநில வருவாய்க் கணக்கிலான மொத்தச் செலவில் பொதுக் கல்விக்கான செலவு ஏறக்குறைய 23 சத வீதமாகும்.

1968-69-ல், பொது நூலகங்கள், முதியோர் கல்வி குறித்த இனங்கள் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரின் ஆளுகைக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன.

அ. தொடக்க நிலைக் கல்வி.

மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களையும், ஆண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றினை யும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றியதாலும், 6-11 வயதுத் தொகுதியிலுள்ள சிறுவர்களுக்கு இலவச கட்டாயக் கல்வியைச் செயல்படுத்தியதாலும், தொடக்க நிலைக் கல்வி பெருமளவிற்கு விரிவடைந்தது. ஒரு கல் சுற்றள விற்குள் 300-ம் அதற்கு மேற்பட்டும் மக்கள் தொகையுள்ள பெரும் பாலான எல்லாப் பகுதிகளிலும் தொடக்க நிலைப் பள்ளிகள் நிறுவப் பட்டுள்ளன. 31-3-1968 அன்றைய நிலவரப்படி, உயர் தொடக்கப்பள்ளி கள் உட்பட தொடக்கப்பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 31,271 ஆக அதிகரித் துள்ளது. முதல் திட்டக் காலத்தின் இறுதியில் 24-60 லட்சம் சிறார்கள் பள்ளிக்குச் சென்றனர். 31-3-1968 அன்றைய நிலவரப்படி பள்ளியில் பயின்ற மாணவ மாணவியர்களின் எண்ணிக்கை 48-46 லட்சமாகும். அதாவது, 91.9 சதவீதம் சிறார்கள் பள்ளிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப் பட்டனர்.

எல்லாச் சிறுக்களையும் பள்ளிகளில் சேர்ப்பது என்னும் குறிக்கோள் அளவை எய்துவதற்கென நான்காவது திட்டத்தில் இப்பணி தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும். 1969-70-ல் 6-11 வயதுத் தொகுதியிலுள்ள 1-5 லட்சம் சிறுக்களைப் பள்ளிகளில் சேர்ப்பதென கருதப்பட்டுள்ளது. அதற் கேற்ப, 1969-70 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 3,650 ஆசிரியர்களை நியமிக்க

1969 மார்ச் 12]

வும், ஆசிரியர் ஒருவருக்கு ரூ. 300 வீதம் சாதனங்களுக்கும், 10 சதவீத ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 1,125 வீதம் கட்டிடத்திற்கும், ஆசிரியர் ஒருவருக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 3 வீதம் சில்லறைச் செலவுகளுக்கும் நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

மூன்றாவது திட்டக்காலத்தில் 6-11 வயதுத் தொகுதியிலுள்ள சிறுர் களைப் பள்ளிகளில் சேர்ப்பதில் முன்னேற்றம் கண்டதால், அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் 11-14 வயதுத் தொகுதியிலுள்ள பிள்ளைகளை அதிக அள வில் சேர்த்துக்கொள்ள முடிந்தது. முதல் திட்டக் கால அளவின் இறுதியில் மத்திய பள்ளி வகுப்புகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட மாண வர்களின் எண்ணிக்கை 4.48 லட்சமாயிருக்க 1967-ல் பள்ளி சென்ற சிறுர் களின் எண்ணிக்கை 12.34 லட்சமாக இருந்தது. அதாவது சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட சிறுர்களின் எண்ணிக்கை 53.47 சதவீதமாயிருந்தது. 1968-69-ல் இந்த வயதுள்ள 1.50 லட்சம் மாணவர்கள் கூடுதலாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவர் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நான்காவது திட்டத்தில் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும் வேலைத் திட்டங்களின்பேரில் 1969-70-ல் 1 லட்சம் மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதெனத் திட்ட மிடப்பட்டுள்ளது. அதன்படி, வாவு-செலவுத் திட்டத்தில் 2,807 ஆசிரியர் களை நியமிக்கவும், ஆசிரியர் ஒருவருக்கு ரூ. 350 வீதம் சாதனங்க ளுக்கும், 10 ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 1,125 வீதம் கட்டிடத்திற்கும், ஆசிரியர் ஒருவருக்கு ரூ. 3 வீதம் சில்லறைச் செலவுகளுக்கும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டு வயதுத் தொகுதியினரைக் கூடுதலாகச் சேர்த்துக் கொண்டதால், கட்டிடத்திற்கான உதவியின் அளவு பள்ளிக் கொட்டகை ஒன்றுக்கு சென்ற ஆண்டு ரூ. 1,000 வழங்கப்பட்டிருக்க இவ்வாண்டு அது ரூ. 1,125 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

பள்ளிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக் கையை உயர்த்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் ஒருபுறமிருக்க, நான்காவது திட்டத்தில் ஏற்படுத்தள்ள வேலைத் திட்டங்களை ஒட்டி, கற்பிக்கப்படும் கல்வியின் தரத்தையும் உயர்த்த உரிய திட்டம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. உயர் துவக்கத் தர ஆசிரியர்களை (Higher Grade Teachers) படிப் படியாக நீக்கிவிட்டு, அவர்களுக்குப் பதிலாக உயர் இடைநிலைத் தர ஆசிரியர்களை (Secondary Grade Teachers) நியமிக்கும் முடிவை அரசு செயல்படுத்துகின்றது. கல்வித் தரங்கள் சீராக இருக்கும் பொருட்டு, III-ம் வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலம் கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்தபின் அதற்கென உயர் இடைநிலைத்தர ஆசிரியர்களைக் கூடுதலாக நியமிப்பதற்கான அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. அதாவது, இம்மாதில்ததிலுள்ள எல்லாத் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் III-முதல் V வகுப்புகளில் (இரண்டிலும் சேர்ந்து 3 பிரிவுகளுக்கு மேற்பட்டவை) ஆங்கிலம் கற்பிக்க ஒரு கூடுதலான உயர் இடைநிலைத்தர ஆசிரியர் தேவைப்படுவார். இந்த மூன்று வகுப்பு களிலும் உள்ள பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை 6-க்கு மேற்பட்டால் கூடுதலாக இரண்டு உயர் இடைநிலைத்தர ஆசிரியர் தேவைப்படுவர். மேற்படித் திட்டத்தின்கீழ் நியமிக்கப்படும் உயர் இடைநிலைத்தர ஆசிரியர்கள் தகுதி பெற்ற உயர் இடைநிலைத்தர ஆசிரியர்களாக இருக்கவேண்டியது தவிர, உயர் துவக்கத்தரப் பதவிகளில் குறைந்த சம்பள வீதத்தில் பணியாற்றி பவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். 1967-68-ல் உயர் துவக்கத்தரப் பதவிகளுக்குப் பதிலாக, 5,000 உயர் இடைநிலைத்தர பதவிகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. 1968-69-ல் 3,000 பதவிகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. நான்காவது திட்டத்தின் கீழ் தொடர்ந்து நிறைவேற் றப்படும் வேலைத் திட்டத்தின் கீழ், ஏற்கெனவேயுள்ள உயர் துவக்கத் தரப் பதவிகளுக்குப் பதிலாக, 1969-70-ல் 3,000 உயர் இடைநிலைத்தரப் பதவிகளை ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பள்ளிக் கல்வியின் தொடக்கத்திலிருந்தே அறிவியல் கல்விக்கு ஊக்க மளிக்கும் நோக்கத்துடன், முழு மானிய அடிப்படையில் அறிவியல் கரு விகளுக்கு நிதி ஒதுக்கும் திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படுகிறது. ஒவ்வொரு தொடக்க நிலைப் பள்ளிக்கும், நடுநிலைப் பள்ளிக்கும் முறையே 300, 1,000 ரூபாய் வீதம் நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. 1969-70-ல் 2,000

[1969 மார்ச் 12]

தொடக்கநிலைப் பள்ளிகளுக்கும், 400 மத்தியப் பள்ளிகளுக்கும் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த எண்ணியுள்ளது.

தொடக்கப் பள்ளிகளில் நூலகங்களை ஏற்படுத்துவது அவசியமெனக் கருதப்படுகிறது. ஒவ்வொரு தொடக்க நிலை இளநிலை அடிப்படைப் பள்ளிக்கும் பள்ளி ஒன்றுக்கு ரூ. 30 வீதமும், நடுநிலைப் பள்ளி ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 60 வீதமும் நூலக மானியம் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் வழங்கத்தக்க மானியம் இணை மானிய அடிப்படையில் வழங்கப்படும். அதாவது இதற்கென அரசு வழங்கும் மானியத்திற்குச் சமமான ஒரு தொகையை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அல்லது உள்ளாட்சி மன்றங்கள் அல்லது மானிய உதவி பெறும் நிறுவனங்கள் வழங்க வேண்டும். 1969-70-ல் 10,000 தொடக்கநிலை இளநிலை ஆதாரப் பள்ளிகளுக்கும் 2,500 நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்கும் நூலகங்கள் ஏற்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

நண்பகல் உணவுத் திட்டம்.

தொடக்கப் பள்ளி, உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளைச் சேர்ந்த ஏழை மாணவர்களுக்கு நண்பகல் உணவு வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படுகிறது. சுமார் 17 லட்சம் மாணவர்கள் இத்திட்டத்தால் தற்போது பயனடைகின்றனர். இத்திட்டம் நான்காவது திட்டத்தில் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படுகிறது. 1969-70-ல் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவிருக்கிற 6-11, 11-14 வயதுத் தொகுதியிலுள்ள மாணவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில், இத்திட்டத்தின் கீழ் கூடுதலாகக் கொண்டுவரப்படவிருக்கிற 67,000 மாணவர்களுக்கு நண்பகல் உணவு வழங்க 1969-70 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 6.03 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர, சேக்காட்டிலுள்ள மையச் சமையற்கூடத் திட்டத்திற்கெனவும் அத்திட்டத்தைச் செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களுக்கு நீட்டிப்பதற்கும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 2 லட்சம் ஒரு மொத்தமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மையச் சமையற்கூடங்கள் முக்கியமாக செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் ஆக மேலும் 30 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நிறுவப்படுமென “கேர்” நிறுவனம் அறிவித்துள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் இத்திட்டத்திற்காக “கேர்” நிறுவனத்தால் மொத்தம் ரூ. 60 லட்சம் செலவிடப்படும்.

கோதுமை நொய், தானியமாவு, சமையலுக்கான எண்ணெய் ஆகியவற்றை வழங்குவதன் மூலம் நண்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்கு அமெரிக்க “கேர்” நிறுவனம் உதவி வருகின்றது. 1967-68 வரை “கேர்” நிறுவனத்தால் வழங்கப்பட்ட பொருள்களின் மொத்த மதிப்பு ரூ. 14.47 கோடியாகும்.

புத்தகங்களையும், பலகைகளையும் இலவசமாக வழங்குதல்.

தொடக்கநிலைப் பள்ளிகளைச் சேர்ந்த முதல் இரண்டாம் மூன்றாம் வகுப்புகளில் பயிலும் மொத்த மாணவர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினருக்குப் புத்தகங்களையும், பலகைகளையும் இலவசமாக வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படுகிறது.

மாநிலக் கல்வி நிறுவனம்.

பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தின் ஒரு பகுதியாக விளங்குகிற மாநிலக் கல்வி நிறுவனம் உள் நிறைவு அளிக்கும் வகையில் இனிதே பணியாற்றி வருகின்றது. தொடக்கநிலைப் பள்ளி, இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் பற்பல பாட முறைகளில் பயிற்சியளிப்பதற்காகப் பணியிருப்புப் பயிற்சிப் பாடமுறைகள் பலவற்றை இந்த நிறுவனம் நடத்தி யுள்ளது. இவ்வண்ணமே, துறை அதிகாரிகளுக்கும், பயிற்சிப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் (Teacher Educators) அவர்களுடைய தொழில்

1969 மார்ச் 12]

திறமையை உயர்த்துவதற்காகப் பொருத்தமான பணியிருப்புப் பயிற்சிப் பாடமுறைகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த நிறுவனம் கீழ்க்கண்ட பணிகளையாற்றி வருகின்றது :—

- (1) ஆசிரியர்களுக்கும், பார்வையிடும் அதிகாரிகளுக்கும் பணியிருப்பு பயிற்சியளித்தல் ;
- (2) கல்விச் சிக்கல்கள் குறித்து ஆய்வு செய்தல் ;
- (3) ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள், கற்பிக்கும் பாடப் பொருள்கள் பற்றிய முடிவுகளை வெளியிடுதல் ;
- (4) தொடக்கநிலைப் பள்ளி வளர்ச்சிப்பணி ;
- (5) ஏனைய பணிகள்.

இந்த நிறுவனம் “ Madras Education ” என்ற பெயரில் ஆங்கிலப் பத்திரிகை ஒன்றை மூன்று திங்களுக்கு ஒரு முறையும் “ தமிழகக் கல்வி ” என்ற பெயரில் தமிழ்ப் பத்திரிகை ஒன்றை திங்களுக்கு ஒரு முறையும் வெளியிடுகின்றது. சுமார் 35,000 கல்வி நிலையங்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன.

1969-70-ம் ஆண்டில் இந்த நிறுவனத்தின் பணியாளர்கள் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவும், ஆசிரியர்களுக்கும், பார்வையிடும் அதிகாரிகளுக்கும் கூடுதலான பணியிருப்புப் பயிற்சிகளை அளிப்பதன் மூலம் நிலைமையைப் பணிகளை விரிவுபடுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர்களுக்குப் பரிசு.

ஆசிரியர்களுக்கு அரசாங்கம் பரிசுகள் வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. 1968-69-ம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு முழுவதிலும் 70 ஆசிரியர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் (1) ரொக்கப் பரிசாக 200 ரூபாயும், (2) ரூ. 30 பெறுமானமுள்ள வெள்ளிப் பதக்கமும், (3) நன்மதிப்புச் சான்றிதழ் ஒன்றும் அளிக்கப்படும்.

ஆசிரியர்களுக்கு தேசிய விருதுகளும் வழங்கப்படுகின்றன. 1968-69-ல் இம்மாநிலத்தைச் சேர்ந்த 9 ஆசிரியர்களுக்கு (6 தொடக்க நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள், 3 இடைநிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள்) தேசிய விருதுகள் வழங்கப்பட்டன.

அரசாங்கம் பாடப் புத்தகங்களை வெளியிடுதல்.

தொடக்கநிலைப் பள்ளிகளுக்கும் நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்கும் உரிய பாடநூல்களை அரசாங்கமே தயாரித்து வெளியிடும் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. 1968-69-வரை 4 முதல் 7 வகுப்புகளுக்குரிய ஆங்கிலப் பாடநூல்களையும், 1 முதல் 7 வகுப்புகளுக்குரிய தமிழ்ப் பாடநூல்களையும் அரசாங்கமே தயாரித்து வெளியிட்டுள்ளது. 1969-70-ம் ஆண்டில், 8-ம் வகுப்புகளுக்குரிய ஆங்கிலப் பாடநூல்களை இத் திட்டத்தின் கீழ் வெளியிடக் கருதப்பட்டுள்ளது.

ஆ. இடைநிலைக் கல்வி.

மாணவர்கள் அனைவருக்கும் இலவசக் கல்வி 11-ம் வகுப்பு வரையில் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளதால், இடைநிலைப் பள்ளிகளில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமான அளவுக்கு அதிகரித்துள்ளது. 1967-ம் வருடம் மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதியில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 2,303 ஆக இருந்ததற்கு மாறாக, 1968-ம் வருடம் மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதியில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 2,376 ஆக உயர்ந்துள்ளது. 1960-61-ல் 2.68 லட்சமாக இருந்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை மூன்றுவது திட்டக் கால இறுதியில் 5.57 லட்சமாக உயர்ந்தது. 1967-ம் ஆண்டில் 6.47 லட்சம் மாணவர்கள் பயின்று வந்தனர். புதிதாகச் சேர்த்துக் கொண்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 33-96 சதவீத

[1969 மார்ச் 12]

மாகும். நடப்பு ஆண்டின் இறுதியில் இந்த வயதுத் தொகுதியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 7 லட்சமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது இந்த வயதுத் தொகுதியில் உள்ளவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில் 37 சதவீதமாகும். இந்த சதவீதம் 55 ஆக உயர்த்தப்பட நான்காவது திட்ட வரைவு வகை செய்கின்றது. அதன்படி இத் திட்டக்காலத்தில் கூடுதலாக 4 லட்சம் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. கூடுதலாக மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்கிணங்க, ஆசிரியர் பயிற்சியில் பட்டம்பெற்ற ஆசிரியர்கள் 10,000 பேர் கூடுதலாக நியமிக்கப்படுவார்கள். இந்த வயதுத் தொகுதியில் கூடுதலாக மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்காக ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்காகவும், கருவிகளுக்காகவும் நான்காவது திட்டக்காலத்தில் 9.18 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ம் ஆண்டில் 0.60 லட்சம் மாணவர்களைக் கூடுதலாகச் சேர்த்துக் கொள்ளவும், ஆசிரியர் பயிற்சிப் பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்கள் 1,500 பேரை நியமிக்கவும், புதிதாகத் திறக்கப்படும் பிரிவு அல்லது வகுப்பு ஒவ்வொன்றிற்கும் ரூ. 1,500க்கு கருவிகள் வழங்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

சேர்க்கப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதற்கு எடுக்கும் முயற்சிக்கு இணையாக, இப்பள்ளிகளில் கற்பிக்கப்படும் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இடைநிலைப் பள்ளிக் கல்வியின் திருத்தப் பாடமுறையில், 1967-68 முதல் 10-ம் வகுப்பிலிருந்து தேர்வுப் பாடங்கள் (Electives) பயில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. திருத்த அமைப்பின் கீழ் உள்ள மாணவர்களின் முதல் தொகுதியினர் 1969 ஏப்ரலில் பள்ளி இறுதிப் பொதுத் தேர்வு எழுதுவர். இத்தேர்வுப் பாடத்தின்கீழ் இயற்பியல் (Physics), வேதியியல் (Chemistry), உயிரியல் (Biology) ஆகிய அறிவியல் பாடங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, அறிவியல் ஆய்வுக் கூடத்தை, செய்முறைப் பயிற்சிக்குத் தேவையான கருவிகளுடன் விரிவுபடுத்த வேண்டியது தேவையாகிறது. 1969-70-ம் ஆண்டு அத்தகைய வசதிகளை ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் ரூ. 40,000 செலவில் 100 இடைநிலைப் பள்ளிகளில் செய்வதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதில் கட்டிடத்திற்கான செலவு சுமார் ரூ. 25,000-ம் அறிவியல் கருவிகளுக்கான செலவு ரூ. 15,000-ம் அடங்கும். இது தவிர, படிப்படியாக நிறைவேற்றும் திட்டத்தின் கீழ் பெரிய பள்ளிகளில் ஆய்வுக்கூட சிறுநெழுத்தர்களை நியமிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ம் ஆண்டில் மானியம் பெறும் பள்ளிகள் 48-ல் ஆய்வுக்கூடச் சிறுநெழுத்தர்களை நியமிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தும் ஒரு நடவடிக்கையாக உயர்நிலைப்பள்ளிகளில், நூலக வசதிகளை மேம்படுத்தவும், மானியம் வழங்கப்படுகின்றது. ஆண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றிலும் சேர்த்து 450 பள்ளிகள் இத்திட்டத்தினால் பயனடைந்துள்ளன. 1969-70-ம் ஆண்டில் இத் திட்டத்தை 200 பள்ளிகளுக்கு விரிவுபடுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் வழங்கப்படும் மானியம் ரூ. 2,000-ம் ஆகும்.

மாணவர்களுக்கு “பணிப்பயிற்சி” அளிப்பதற்காக இடைநிலைப் பள்ளிகள், ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்கள் அனைத்திலும் பணிக்களரிகள் ஏற்படுத்துவதற்குத் தேசியக் கல்வி ஆணைக்குழு பரிவுரை செய்துள்ளது. இப் பரிவுரையை 1969-70-ம் ஆண்டு முதல், படிப்படியாக நிறைவேற்றும் திட்டத்தின்கீழ் நிறைவேற்ற முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக, 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான திட்ட நிதிநிலை அறிக்கையில் ரூ. 40 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியைகள் எளிதில் சென்றடைய முடியாத வால்பாறை முதலிய இடங்களில் பணியாற்ற இயலும்படியாக நான்காவது திட்ட வரைவில் ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ம் ஆண்டில் எளிதில் சென்றடைய முடியாத வால்பாறை முதலிய இடங்களில் உள்ள அரசாங்கப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியைகளுக்குப் புதுக் குடியிருப்புகள் கட்டும் பணி தொடங்கப்படும். 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் இதற்கென ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1969 மார்ச் 12]

பள்ளிகளில் கல்விச் சம்பளம் வசூலிப்பது நிறுத்தப்பட்டு விட்டதால், நகராட்சி மன்றங்களுக்கு பள்ளிச் சம்பளத்தின் மூலம் கிடைக்கும் வருவாய் நின்றுவிட்டது. எனவே, அவை உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பேண இயலாது இருந்துகின்றன. அதன் விளைவாக, உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பேணி வருவதற்காக நகராட்சி மன்றங்களுக்கும், சென்னை மாநகராட்சிக்கும் அளிக்கப்படும் மானிய வீதம் நிகரச் செலவின் 50 சதவீதத்திலிருந்து 66½ சதவீதமாக 1967-68 முதல் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

இ. சிறப்புப் பள்ளிகள்.

பாலர் கல்வி (Pre-Primary Education) பெருமளவில் விரிவுபடுத்தப்படுவதென்று கல்வி ஆணைக்குழு பரிவுரை செய்திருப்பதை ஏற்றுக்கொண்டு, ஐந்து வயதிற்குக் கீழேயுள்ள சிறுவர்களின் கல்வித் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக 1969-70-ம் ஆண்டில் 5 பாலர் பள்ளிகளை ஏற்படுத்த கருதப்பட்டுள்ளது.

கல்வி பயில்விக்கும் முறை மேம்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று தற்போது வற்புறுத்தப்படுவதற்கு இணங்க, ஒவ்வொரு பயிற்சிப் பள்ளியிலும் தேவையான அளவு கருவிகள் கொண்ட ஆய்வுக் கூடம் ஒன்றை அமைப்பது இன்றியமையாத தேவையாகிறது. பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கு மானியங்கள் வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. (ஆய்வுக்கூடம் ரூ. 2,000, நூல்நிலையம் ரூ. 1,000.) மேற்சூறிய திட்டத்திற்கு 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 1,67,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கல்வி பயில்விக்கும் புதிய முறைகளையும், உத்திகளையும் ஆசிரியர்கள் நன்கு அறிந்து தங்களுடைய தொழில் திறமையை அதிகரித்துக் கொள்வதற்காக நினைவூட்டு வகுப்புகள், சிறப்புப் பயிற்சி வகுப்புகள், கருத்தரங்குகள் ஆகியவை 1969-70-ம் ஆண்டில் தொடர்ந்து நடத்தப்படும். இந்த வகுப்புகள், தலைமை கல்வி அதிகாரிகள், மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகள், பெண்கள் பள்ளிகளின் ஆய்வாளர்கள் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் மாநிலக் கல்வி நிறுவனத்தினால் நடத்தப்படுகின்றன.

ஆறு முதல் 8 வரையிலான வகுப்புகளின் ஆசிரியர்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் புதிய முறைகளில் பயிற்சியளிக்கும் திட்டம் தொடர்ந்து நடத்தப்படுகின்றது. 1969-70-ம் ஆண்டில் 1,600 இடைநிலைத் தர (Secondary Grade) ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்காக 40 வகுப்புகள் நடத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியப் பயிற்சி நிறுவனங்களில் கல்வி கற்பிக்கப்படும் தரத்தினை மேம்படுத்தும் நடவடிக்கையாக பயிற்சி நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் பல்வேறு பாடங்களைக் கற்பிக்கும் புதிய முறைகளில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றிருப்பதுடன், சாதாரண ஆசிரியர் பயிற்சி முதல் பட்டத்திற்கு மேற்பட்ட கல்வித் தகுதி பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அதன்படி கல்விவின் புதிய கருத்துக்களை அறியும்பொருட்டு 1969-70-ம் ஆண்டில் எம்.இட். பயிற்சிக்காக 10 ஆசிரியர்களை அனுப்பத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

ஐந்தாண்டுத் திட்ட வேலையின்படி, 1969-70-ம் ஆண்டில் குருடர் பள்ளி ஒன்றை ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, குருடர்களுக்குக் கல்வி பயில்விப்பதற்காக ஒரு பயிற்சி வகுப்பும் செவிடர்களுக்குக் கல்வி பயில்விப்பதற்காக ஒரு பயிற்சி வகுப்புமாக ஆசிரியர்களுக்கு இரண்டு பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

நான்கு தென் மாநிலங்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக, பூலிருந்தவல்லியில் குருடர்களுக்காக உள்ள அரசாங்கப் பள்ளி முதல்வரின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் குருடர்களுக்கான எழுத்துமுறை அச்சகம் (பிரெய்லி) ஒன்று மத்திய அரசின் உதவியுடன் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

[1969 மார்ச் 12]

ஈ. பொது.

(i) நிர்வாகம்.

மாணவர்கள் ஏராளமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதன் விளைவாக, பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை கணிசமான அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது. ஆய்வாளர் அலுவலகப் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவது அவசியமாகிறது. ஆய்வாளர் அலுவலகப் பணியின் தரமேம்பாட்டிற்காகவும், பள்ளிகள் தாமே திறமையாகச் செயல்படுவதற்காகவும், ஐந்தாண்டுத் திட்டவேலையின்கீழ் 1969-70-ம் ஆண்டில், தேவையான இணைப்பணியாளர்களுடன் 20 துணை ஆய்வாளர் பதவிகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 6 முதல் 11 வரையுள்ள வயதுத் தொகுதியில் உள்ள மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் திட்டத்தில் இச் செயற்குறிப்பு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இத்துறையின் பொறுப்புக்கள் பெருமளவிற்கு அதிகரித்துள்ளதால் கல்வித் துறையின் நிர்வாக அமைப்பை, குறிப்பாக, மாவட்ட நிலையில் சேரமைப்பது அவசியமாகிறது. எனவே, துறையின் நிர்வாக அமைப்பு 1968-69-ம் ஆண்டில் சேரமைக்கப்பட்டது.

சேரமைக்கப்பட்ட திட்டத்தின்கீழ், தற்போது பள்ளிகளின் முன்னாள் கோட்ட ஆய்வாளர் பதவித்தரத்தில் 10 தலைமைக் கல்வி அதிகாரிகள், 15 மாவட்டக்கல்வி அதிகாரிகள், மகளிர் பள்ளிகளின் ஆய்வாளர்கள் 6 பேர் உள்ளனர். கல்வித் துறையின் நிர்வாக அமைப்பு, இவ்வாறு மாவட்ட நிலையில் வலுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கடந்த 10 ஆண்டுகளில் கல்வி விரைந்து வளர்ந்துள்ளதன் காரணமாகவும் அதன் விளைவாகக் கல்வி நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளதனாலும், முன்னாள் மாவட்ட வாரிய இடைநிலைப் பள்ளிகளை அரசாங்கப் பொறுப்பின்கீழ் எடுத்துக்கொண்டுள்ளதனாலும் கணிசமான அளவிற்குப் பெருகியுள்ள பொறுப்புக்களை துறை நிறைவேற்ற இது உதவியாயிருக்கும்.

(ii) உடற்பயிற்சிக் கல்வி.

பள்ளிகளில் உடற்பயிற்சிக் கல்விக்கான வசதிகள் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றன. பொதுமக்களிடையே விளையாட்டுகளுக்கும், பந்தயங்களுக்கும் ஊக்கமளிப்பதில் மாநில அளவிலும், மாவட்ட அளவிலும் அமைந்துள்ள விளையாட்டு மன்றங்கள் பயனுள்ள வகையில் பணியாற்றுகின்றன. இந்த ஆண்டில், மாவட்ட, மாநில நிலைகளில் பொங்கல் பண்டிகையின்போது விளையாட்டுகள் நடத்தப்பட்டன. இது ஆண்டுதோறும் மேற்கொள்ளக் கருதியுள்ள திட்டமாகும்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் விளையாட்டு அரசங்கம் கட்டுவதற்கான திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகின்றது. 1969-70-ம் ஆண்டில் இத் திட்டத்தை மேலும் 2 மாவட்டங்களுக்கு நீடிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் அரசாங்க மானியமாக ரூ. 1 லட்சம் அளிக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(iii) ஆசிரியர்களுக்கு வசதிகள், நலன்கள், சலுகைகள்.

1923-ம் ஆண்டு எப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதிக்கு முன்னர், தனியார் நிர்வாகத்தின்கீழ் உள்ள பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வுகால வசதிகள் எதுவுமில்லை. ஆனால் உள்ளாட்சி மன்றங்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதியும், அரசாங்கப்பணியில் உள்ள ஆசிரியர்கள் ஓய்வூதியமும் பெறத் தகுதியுள்ளவர்களாயிருந்தனர். 1923-ம் ஆண்டு எப்ரல் முதல், தனியாரால் நிர்வகிக்கப்படும் கல்வி நிலையங்களில் உள்ள ஆசிரியர்களின் நலனுக்காக வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டம் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. மானியம் பெறும் உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு 1955 முக்கூறு நலத் திட்டத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. ஏற்கெனவே தொடங்கப்பட்ட வருங்கால

1969 மார்ச் 12]

வைப்பு நிதித் திட்டமும் இதில் அடங்குகிறது. அத்துடன், ஆசிரியர்களுக்கு ஈட்டுறுதி, ஓய்வூதியம் ஆகிய நலன்களும் அளிக்கப்படுகின்றன. தொடக்க நிலை இடைநிலைத் தர ஆசிரியர்களுக்கெனத் தொடங்கப்பட்ட இம்முக்கூறு நலத் திட்டம், கல்லூரிகள் உட்பட எல்லா வகையான மானியம் பெறும், உள்ளாட்சி மன்றக் கல்வி நிலையங்களிலும் பணியாற்றும் எல்லாவகையான ஆசிரியர்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது. மேலும் அரசாங்கப் பணியாளர்களுக்குப் பொருந்தக் கூடிய குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டமும் ஆசிரியர்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது. ஆனால் அதே கால அளவுக்கு அரசாங்கப் பணி புரிந்துள்ள ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்படக் கூடிய குடும்ப ஓய்வூதியத்தில் பாதியாக மானியம் பெறும் பள்ளி அல்லது உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளியில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு குடும்ப ஓய்வூதியமாக அளிக்கப்படுமென்கிற திருத்தத்துடன் அத்திட்டம் செயல்படும். குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்ட நிதித் துறைகளை மேலும் தளர்த்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. அதன்படி, குடும்ப ஓய்வூதியம் பெறுவதற்குத் தகுதி அளிக்கும் குறைந்த பணிக் கால அளவு 5 ஆண்டுகளாகும். முதலில் 1955-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் செயலுக்கு வந்த ஓய்வூதியத் திட்டம், 1955-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதிக்கு முன்னர் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்குப் பொருந்தும்படியாக தற்போது நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. தொடக்கப் பள்ளிகளில் பணி புரியும் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு இத் திட்டத்தை 1969-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

முக்கூறு நலத் திட்டத்துடன் கூட, ஆசிரியர் நலனுக்கான தேசிய நிறுவனத் திட்டமும் நிறைவேற்றி வருகின்றது. தேசிய நிறுவனத்தின் மாநிலச் செயற்குழு, தகுதிவாய்ந்த, தேவையுள்ள ஆசிரியர்களுக்கும், அவர்களைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கும் திங்களுக்கொரு முறையும், ஒரு மொத்தமாகவும் மானியம் அளித்துவருகிறது. இன்றைய தேதியில் இந் நிதியின்கீழ் வருலான தொகை ரூ. 20.38 லட்சமாகும். தகுதியுள்ள 113 ஆசிரியர்களுக்கு மானியமாக ரூ. 44,308 அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

உயர் கல்வித் தகுதி பெறும் ஆசிரியர்களுக்கு ஊக்கத்தொகை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அரசு கொள்கையளவில் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. அதன்படி, உயர்கல்வித் தகுதிபெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு 1968-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி முதல், முன்கூட்டியே இரண்டு சம்பள உயர்வுகள் அளித்துள்ளது. ஆசிரியர்கள் தங்கள் கல்வித் தகுதியை உயர்த்திக்கொள்ள இது ஊக்கமளிக்கும்.

■ சிறப்புப் பள்ளிகள் உட்பட இடைநிலைப் பள்ளிகள், தனியார் நிர்வாகத் தின்கீழ் உள்ள பயிற்சிப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குப் பொருந்தக் கூடிய விடுப்பு விதிகளை அரசாங்கம் 1968-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் தளர்த்தியுள்ளது. அரசாங்கப் பள்ளி ஆசிரியரைப் போலவே, நிலையான பணியில் உள்ள ஓர் ஆசிரியர் ஓராண்டுப் பணிக்காக 3.2/11 நாட்களுக்கு ஈட்டிய விடுப்பு பெறத் தகுதி பெறுவார்.

(iv) மாற்றப்பட்ட பகுதிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சிறப்புச் சலுகைகள்.

முன்னாள் திருவாள்கூர்-கொச்சி மாநிலத்திலிருந்து இந்த மாநிலத் திற்கு அனுப்பப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்குச் சில குறைகள் இருந்தன. அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதற்காக பல்வேறு சலுகைகள் அளிக்கப் பட்டுள்ளன. II-ம் தர ஆசிரியர்களாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு துறைத் தேர்வுகளில் தேர்தலுடையே I-ம் தர ஆசிரியர்களாக பதவி உயர்வு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தொடக்கப் பள்ளிகளில் தலைமையாசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்ட 352 பேர்களுக்கு கூடுதலாகக் கொடுக்கப்பட்ட சிறப்புச் சம்பளத்தினைத் திரும்ப வசூலிப்பதை அரசாங்கம் தள்ளுபடி செய்துள்ளது. தாற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்ட அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமையாசிரியர்கள் 18-பேரும், மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளும் பணியில் முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் நியமிக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து சம்பள நிலுவையைப் பெறுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். பின்னர், துறைத் தேர்வுகளில் தேர்ச்சி பெறுவது குறித்த விதி

[1969 மார்ச் 12]

களைத் தளர்த்துவதன் மூலம் அவர்கள் தகுதிகாண் கால அளவை (period of probation) முடித்தவர்களாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளனர். கேரள பல்கலைக் கழகத்தின் விதிகளின்படி தகுதி பெற்ற II-ம் தர தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் I-ம் தர தமிழ்ப் பண்டிதர்களாக, முறையாகப் பதவி உயர்வு பெற இயலும்படியாக அரசாங்கம், கல்வித் தகுதி குறித்த விதிகளைத் தளர்த்தியுள்ளது. ஓராண்டுப் பயிற்சி பெற்ற இரண்டாம் தர ஆசிரியர்கள் ஐந்து ஆண்டுகள் பணி புரிந்த பிறகு இந்த மாநிலத்தின் இரண்டாம் தர ஆசிரியர்களுக்கு இணையாக ஆக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆசிரியர்களின் ஓய்வூதியத் திட்டம் மாற்றப்பட்ட பகுதிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு 1962-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் நீட்டிக்கப்பட்டது. அண்மையில், 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு, அதாவது இந்தப் பகுதி, இம்மாநிலத்துடன் இணைக்கப்பட்ட நாளன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்குப் பொருந்தும்படியாக இத்திட்டம் தளர்த்தப்பட்டுள்ளது.

(v) கல்வியில் சமூகத்தின் பங்கு.

கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் உள்ள பள்ளிகளின் மேம்பாட்டிற்காக, உள்ளூர் மக்களிடமிருந்து நன்கொடைகளைப் பெறும் இயக்கம் தொடர்ந்து நிறைவேறி வருகின்றது. 1968 டிசம்பர் இறுதி வரையில் 379 பள்ளி மேம்பாட்டு மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்தின் மதிப்பு ரூ. 10.00 கோடியாகும்.

(vi) இந்தி, மொழி ஆசிரியர்களுக்கு வேலை அளித்தல்.

இரு மொழித் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாக, பாதிக்கப் பட்டவர்களும், தகுதியுடையவர்களுமான எல்லா இந்தி ஆசிரியர்களுக்கும் ஏனைய மொழி ஆசிரியர்களுக்கும் மாற்று வேலை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அல்லது அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இது கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள அட்டவணியிலிருந்து தெளிவாகிறது.

	இந்தி ஆசிரியர்கள்.	மாற்ற மொழி ஆசிரியர்கள்.	மொத்தம்.
	(1)	(2)	(3)
1. இரு மொழித் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும்பொழுது இருந்த மொத்த ஆசிரியர்கள்.	2,395	236	2,631
2. ஏ-பிரிவின்கீழ் மொழிப் பாடம் கற்றுத்தர தொடர்ந்து அமர்த்தப்பட்ட ஆசிரியர்கள்.	67	108	175
3. இடைநிலை ஆசிரியர்களாகவும், எழுத்தர்களாகவும், நூல் நிலையப் பணியாளர்களாகவும் மாற்று வேலை அளிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	1,677	112	1,789
4. வாய்தா காலம் முடிவடைந்த போது நீக்கப்பட்ட தற்காலிக, தகுதியில்லாத, பகுதி நேர ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை.	651	16	667
5. மேலே கொடுக்கப்பட்ட 4-ம் பிரிவின் எண்ணிக்கையில் தற்காலிகமாக இருந்தும் அடுத்தபடியாக மாற்று வேலை அளிக்கப்பட்ட தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை.	13	1	14

1969 மார்ச் 12]

இந்தி
ஆசிரியர்கள்.மற்ற
மொழி மொத்தம்.
ஆசிரியர்கள்.

	(1)	(2)	(3)
6. மேலே கொடுக்கப்பட்ட 4-ம் பிரிவின் எண்ணிக்கையில், தற்காலிகமாகவும், தகுதியில்லாமலும், பகுதி நேர ஆசிரியர்களாகவும் இருந்த படியால் மாற்று வேலை அளிக்கப்படாதவர்களின் எண்ணிக்கை.	638	15	653

இதிலிருந்து தகுதியில்லாத, பகுதி நேர தற்காலிக ஆசிரியர்கள் மட்டுமே மாற்றுவேலை அளிக்கப்படவில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

(vii) தேசியக் கல்வி—ஆராய்ச்சி—பயிற்சி மன்றம்.

தேசியக் கல்வி—ஆராய்ச்சி—பயிற்சி மன்றத்தின் ஆதரவில் 1968-69-ம் ஆண்டின் கருத்தரங்கில் பங்கு கொள்ளும் திட்டத்திற்கான அனைத்திந்தியப் போட்டி நடத்தப்பட்டது. இது குறித்து வந்த 37 கட்டுரைகளில் 10 கட்டுரைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. மாநிலக் கல்வி நிலைய இயக்குநர் அவற்றை பரிசீலனை செய்து, தேசியக் கல்வி நிலையத்தின் களப்பணித் துறைக்கு (Department of Field Services) அனுப்பினார். 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான கருத்தரங்கில் படிப்பதற்காக அவை அனுப்பப்பட்டன.

(viii) புகழக தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள்.

தொடக்க நிலைக்குப் பிந்திய நிலையில் படிப்பைத் தொடர இயலா நிலையில் உள்ள 11 அல்லது 12-லிருந்து 14 வரையுள்ள வயதுத் தொகுதியில் உள்ள சிறுவர்களுக்கு படிப்பு, தொழில் வசதிகளைச் செய்து தருவதற்காக இளைஞர் தொழில் நிலையங்களை ஏற்படுத்த இந்திய அரசு வகுத்துள்ள திட்டத்தின்படி இம் மாநிலத்தில் அடிமிற கண்ட இடங்களில் 6 நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன:—

- (1) எம். சிடி. முத்தையா செட்டியார் உயர்நிலைப் பள்ளி, சென்னை.
- (2) அடிப்படைக் கல்விக்கும், பிந்திய கல்வியளிக்கும் பள்ளி, தெ. கல்லுப்பட்டி.
- (3) வாரிய உயர்நிலைப்பள்ளி, பூவிருந்தவல்லி.
- (4) கே. வி. உயர்நிலைப் பள்ளி, விருதுநகர்.
- (5) நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளி, வடக்கு கோயம்புத்தூர்.
- (6) டாக்டர் எ.சி.டி.சி. மாதிரி உயர்நிலைப் பள்ளி, காரைக்குடி.

இந்த நிலையங்கள் தொடர்ந்து திறம்படச் செயலாற்றி வருகின்றன.

(ix) இயங்கும் அறிவியல் ஆய்வுக்கூடம்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்காக பௌதிகவியல், வேதியியல் பரிசோதனைக் குத் தேவையான சோதனைக் கருவிகளுடன் கூடிய தொடர்வண்டி பொருத்தப்பட்ட இயங்கும் அறிவியல் ஆய்வுக்கூடத் திட்டம் “கேர்” நிறுவனத்தின் உதவியுடன் தமிழ்நாட்டில் முன்னோடித் திட்டமாக மாயூரம் கல்வி மாவட்டத்தில் தொடங்கப்பட்டது. இந்தியாவில் இதுபோன்ற திட்டம் தொடங்கப் பட்டது இதுவே முதல் தடவையாகும். தக்கபடியான ஆய்வுக் கூட வசதிகளில்லாத பல பள்ளிகள் இதுபோன்ற முழு வசதிகளும் நிரம்பப்பெற்ற இயங்கும் ஆய்வுக் கூடத்தால் பயன்பெறும். தாற்காலிக நடவடிக்கையாக முதலில் முன்னோடி ஆய்வுக்காக தஞ்சாவூர் வருவாய் மாவட்டத்தில் மாயூரத்தைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்காக இரண்டு இயங்கும் வண்டிகளும் பயன்

[1969 மார்ச் 12]

படுத்தப்பட்டன. இதற்கென வகுத்துள்ள ஓர் அட்டவணியின்படி ஒவ்வொரு வண்டியும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட 20 பள்ளிகளுக்குச்சென்று வருகிறது. இந்த 20 பள்ளிகளையும் ஒரு சுற்று முடிப்பதற்கு 15 நாட்கள் ஆகின்றன. முன்னோடியான இந்த ஆய்வுத் திட்டம் பயனுள்ளதாகத் தெரியவந்தால், எீனைய கல்வி மாவட்டங்களுக்கும் இது விரிவுபடுத்தப்படும். இதற்குப் போதுமான நன்கொடை வழங்க “கேர்” நிறுவனம் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது.

(x) பள்ளிகள் இணைந்து செயல்படுதல்.

இணைந்து செயல்படும் திட்டத்தின்கீழ் இடைநிலைப் பள்ளிகளையும் தொடக்கப் பள்ளிகளையும் ஒருங்கிணைத்துச் செயல்படச் செய்யும்படி கல்விக்குழு பரிவுரை செய்துள்ளது. இத் திட்டத்தினால் இரண்டு வகைப் பள்ளிகளும் ஒன்றுக்கொன்று பலனடையும். இந்த வேலைத் திட்டத்தின்கீழ் ஓர் இடைநிலைப் பள்ளியைச் சுற்றி 10 முதல் 20 ஆரம்பப் பள்ளிகளையும் 3-விருந்து 4 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளையும் ஏற்படுத்துவதால் கல்விச் சீர்திருத்தத்திற்காகவும் மேம்பாட்டுக்காகவும் திட்டமிடுதல், ஆலோசனை கூறுதல், மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் இணைந்து செயல்படுவது இயலும் என்று கருதப்படுகிறது. இம் மாநிலத்தில் இதுவரை 113 பகுதிகளில் இந்த ஒருங்கிணைந்த திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

(xi) இயங்கும் மருத்துவ வண்டி.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு மருத்துவப் பரிசோதனை செய்து அவர்களுக்குத் தேவையான சிகிச்சை அளிப்பதற்காக தேவையான மருத்துவர்களுடனும், பணியாளருடனும் கூடிய இயங்கும் மருத்துவப் பிரிவு ஒன்றை வட ஆற்காடு மாவட்டத் தலைமையாசிரியர்கள் தாமாகவே முன் வந்து தொடங்கி வைத்தனர். இந்த முன்னோடித் திட்டம் நல்ல பயனளித்ததன் விளைவாக அதே மாவட்டத்தில் மேலும் இரண்டு வண்டிகள் செயல்படத் தொடங்கின. இதைப் போன்ற வண்டிகள் நாமக்கல், ஈரோடு, கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களிலும் செயல்படத் தொடங்கின. இந்த மருத்துவ வண்டிகளைச் செயல்படுத்தி வருவதற்கான தொடர் செலவுகள், மாணவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் மருத்துவக் கட்டணத்திலிருந்து ஈடு செய்யப்படுகின்றன. தங்கள் நலனிற்காக முன் வந்து அளிக்கப்படும் இந்த உதவியை மாணவர்கள் வரவேற்றுள்ளனர்.

உ. கல்லூரிக் கல்வி.

சென்னையிலுள்ள கல்வித் துறை இயக்குநர் அலுவலகத்தில் ஓர் இயக்குநர், ஒரு துணை இயக்குநர், இயக்குநரின் நேர்முக உதவியாளர் ஒருவர், நூலகச் சிறப்பு அதிகாரி, கல்வி உதவிச் சம்பளம் (நிர்வாகம்) சிறப்பு அதிகாரி கல்வி உதவிச் சம்பள (கணக்குகள்) சிறப்பு அதிகாரி (ஆங்கிலம்) ஆகிய நான்கு சிறப்பு அதிகாரிகளும் உள்ளனர்.

1968 செப்டம்பரில் அரசாங்கம் கல்வி தலைமை ஆலோசகர் அரசாங்கக் கூட்டுச் செயலாளர் (அலுவல் காரணமாக) பதவி ஒன்றை ஏற்படுத்தியது. இந்த அதிகாரி கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகங்களுக்கும் பொது நூலகங்களுக்கும் பொறுப்பேற்பார். நூலகங்கள் அன்றிலிருந்து பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரிடமிருந்து கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநருக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டன. “முதியோர் கல்வி” என்பதும் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரின் ஆளுகைக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டது.

உயர்நிலைக் கல்வியைப் பெருமளவில் விரிவுபடுத்தியதனாலும் தாராளச் சம்பளச் சலுகைகள், கடன் உதவிச் சம்பளங்கள், தகுதிச் சம்பளங்கள் ஆகிய வசதிகளையும், அரசாங்க உதவிச் சம்பள வசதிகளையும் ஏற்படுத்தியதாலும் கல்லூரிகளில் சேரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை பெருகியது. இந்தத் தேவையை நிறைவு செய்வதற்காக ஆண்டுதோறும் அரசாங்கமும்,

1969 மார்ச் 12]

தனியார் நிர்வாகங்களும் புதிய கல்லூரிகளைத் தொடங்கின. மேலும், தற்போதுள்ள கல்லூரிகளில் இயன்றவிடங்களில் லெல்லாம் சேர்த்துக் கொள்ளும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது.

1969-70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம்.

1969-70-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 403.50 லட்சம் மொத்த நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள கல்லூரிகளைப் பேணி வருதல் அவற்றை மேலும் மேம்படுத்துதல், கல்லூரிக் கல்வி வசதிகளை விரிவுபடுத்துதல் ஆகியவற்றிற்கு இத் தொகை செலவிடப்படும்.

1969-70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கீடு குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

கணக்குத் தலைப்பு.		திட்டத்தில் சேராதவை.	திட்ட வேலைகள்.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	
1 தமிழ்நாட்டிலுள்ள பல்கலைக் கழகங்களுக்கு மானியம் வழங்குதல்.	44.48	20.00	64.48	
2 கல்லூரிக் கல்வி நிறுவனங்கள்	311.12	27.90	339.02	
3 பொது (தேசியக் கடன் நீங்கலான) நிர்வாகம் உதவிச் சம்பளம், நூலகங்கள் பல்வகை.	20.55	..	20.55	
மொத்தம் ..	376.15	47.90	424.05	

மேற்படித் திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 47.90 லட்சம் கீழ்க்கண்டவற்றிற்காகச் செலவிடப்படும். புதிய அரசாங்கக் கல்லூரிகளைத் தொடங்குதல், புதிய பட்டப் படிப்புகளையும் கூடுதலான பட்டப்படிப்புகளையும் பட்ட மேற்படிப்புகளையும் ஏற்படுத்துதல், பணியிருப்புப் பயிற்சியளித்தல், பட்ட மேற்படிப்பு மாணவர்களுக்குப் படிப்பு உதவித் தொகை வழங்குதல், நூலகப் பணியை விரிவுபடுத்துதல், முதியோர் கல்வி, உடல் ஊனமுற்ற மாணவர்களுக்கு மாநில அரசு வழங்கும் உதவித் தொகை, இயக்குநர் அலுவலகத்தில் கூடுதலாகப் பணியாளர்களை நியமித்தல் ஆகியவை மேற்படி திட்டத்தில் அடங்கும். மதுரை பல்கலைக் கழகத்திற்கு வழங்கப்பட விருக்கிற தொடர் மானியத்திற்கு ரூ. 8.00 லட்சம் வழங்குவதும் மேற்படி தொகையில் சேரும்.

1968-69-ம் ஆண்டில் அடைந்த முன்னேற்றம்.

(அ) பல்கலைக் கழகங்களுக்கு மானியத் தொகை.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படும் ஒரு மொத்த மானியம், அவை தமது கூடுதல் செலவினங்களை ஈடு செய்ய 1968-69 முதற்கொண்டு முறையே ரூ. 19 லட்சத்திலிருந்து ரூ. 21.5 லட்சமாகவும் ரூ. 11,61,300 லிருந்து ரூ. 14,11,300 ஆகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) 1968-69-ல் கல்லூரிகளில் மாணவர்களை அனுமதித்தல்.

1968-69-ல் கல்லூரி புகுமுக வகுப்பில் சேர விரும்பும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை எப்பொழுதும் போலவே அதிகமாகவே இருந்தது. குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில் மக்கள் தொகை நெருக்கமாக உள்ள நகர்ப்பகுதி

[1969 மார்ச் 12]

களில் இந்தப் போக்கு அதிகமாக காணப்பட்டது. பொதுவாக இம்மாநிலத்தில் கல்லூரிகளில் சேர விரும்புவோருக்குத் தற்போதுள்ள வசதிகள் போதுமானவையாக இருந்தன. பெருகியுள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கிணங்க, கல்லூரிகளில் (அரசாங்கக் கல்லூரிகள், மானியம் பெறும் கல்லூரிகள்) இட வசதி கருதி வசதிகளுக்கேற்ப கூடுதலான பிரிவுகளைத் தொடங்க அல்லது கல்வி கற்பிப்பவர்கள் கூடுதலாக உள்ளனர் எனக் கருதப்படுமிடங்களிலெல்லாம் மேலும் பல மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள பல்கலைக் கழகங்கள் அக் கல்லூரிகளுக்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளன.

எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் கல்லூரிப் புகுமுக வகுப்பில் சேர்த்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள மாணவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை: சமார் 65,000 ஆகும். ஆனால் அனுமதிக்கப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையோ 60,000 என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

(c) 1968-69ல் தொடங்கப்பட்ட புதிய கல்லூரிகள்.

வளர்ந்து வரும் கல்லூரிக் கல்வி ஆர்வத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் 1968-69-ல் அரசாங்கம் நான்கு புதிய கலைக் கல்லூரிகளைத் தொடங்கியது. (ஆண்கள் கல்லூரி மூன்று, மகளிர் கல்லூரி ஒன்று.)

1. திருவள்ளூர் ஆண்கள் அரசாங்கக் கலைக் கல்லூரி, ராசிபுரம்.
2. அறிஞர் அண்ணா ஆண்கள் கலைக் கல்லூரி, நாமக்கல்.
3. ஆண்கள் அரசாங்கக் கலைக் கல்லூரி, விழுப்புரம்.
4. மகளிர் அரசாங்கக் கல்லூரி, வாலாஜாப்பேட்டை.

மேற்சொன்ன கல்லூரிகளைத் தவிர, தனியார் நிறுவனங்களும் ஆறு கலைக் கல்லூரிகளைத் தொடங்கின. (ஆண்கள் கல்லூரி நான்கு, மகளிர் கல்லூரி இரண்டு.) அவையாவன: (1) ஸ்ரீ தேவ குன்வார் நாத். லால் பட் வைஷ்ணவ மகளிர் கல்லூரி, குரோம் பேட்டை, சென்னை, (2) கோபி கலைக் கல்லூரி, கோபிச்செட்டிப்பாளையம், (3) ஸ்டான்டர்டு இப்பெட்டி தொழிற்சாலை நிர்வகிக்கும் ராஜரத்தினம் மகளிர் கல்லூரி, சிவகாசி, (4) மடத்துப்பட்டி கோபால் நாயக்கர் ஆண்கள் கல்லூரி, சங்கரன் கோயில், (5) பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் கல்லூரி, உசிலம்பட்டி, (6) முக்யதக்ஷ சிருகரு வாக்ஸ் வாரியக் கல்லூரி, மதுரை.

1968-69-ல் இந்த 10 கல்லூரிகளையும் புதிதாகத் தொடங்கியதால், தமிழ்நாட்டில் உள்ள கலை அறிவியல் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை, 1967-68-ல் 116 என்பதிலிருந்து 1968-69-ல் 126 ஆக அதிகரித்துள்ளது.

(d) புதிய பாட முறைகள்.

1967-68-ல் புகுமுக வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததினால், புகுமுக வகுப்புத் தேர்வில் வெற்றிபெற்றவர்களின் எண்ணிக்கையும் கூடுதலாகியது. அதன் விளைவாக 1968-69-ல் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளில் சேர விரும்புவோரின் எண்ணிக்கையும் கணிசமான அளவு உயர்ந்துவிடவே பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளில் இடங்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்த வேண்டிய அவசியம் உணரப்பட்டது. இந்த நிலைமையைத் தவிர்ப்பதற்காக அடியிற்கண்ட கல்லூரிகளில் பட்டப் படிப்பு வகுப்புகள் கூடுதலாகத் தொடங்கப்பட்டன. (1) திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள பெரியார் ஈ. வே. ரா. கல்லூரி, (2) புதுக்கோட்டையிலுள்ள மேன்மை தங்கிய ராஜா கல்லூரி, (3) வட சென்னையிலுள்ள மகளிர் அரசாங்கக் கலைக் கல்லூரி, (4) கும்பகோணத்திலுள்ள மகளிர் அரசாங்கக் கலைக் கல்லூரி, (5) மதுரையிலுள்ள ஸ்ரீ மீனட்சி மகளிர் அரசாங்கக் கல்லூரி மேலும், செய்யாறு அரசாங்கக் கலைக் கல்லூரியிலும், திண்டுக்கலில் பெண்கள் அரசாங்கக் கலைக் கல்லூரியிலும் பட்டப் படிப்பு வகுப்புகளும் தொடங்கப்பட்டன. அதன் மூலம் 1968-69-ல் அந்த இரண்டு கலைக் கல்லூரிகளிலும் தரம் உயர்த்தப்பட்டன.

1969 மார்ச் 12]

சில அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் பட்டப் படிப்பு வகுப்புகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை மேலும் அதிகரிக்க அந்தந்தப் பல்கலைக் கழகங்களிடமிருந்து தனியாக அனுமதி பெறப்பட்டுள்ளது.

மேற்சொன்னவற்றைத் தவிர, 1968-69-ல் அரசின் உதவித் தொகை பெறும் கல்லூரிகளில் கூடுதலாகப் பட்டப் படிப்பு வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன அல்லது அத்தகைய கல்லூரிகள் மேனிலைப்படுத்தப்பட்டன.

(e) மாலைக் கல்லூரிகள்.

வாழ்க்கையில் மேலும் முன்னேற்றம் காண்பதற்காகக் கல்லூரிப் படிப்பை தொடர வேண்டும் என்னும் விருப்பம் உடையவர்களுக்குப் பல்கலைக் கழகக் கல்வி அளிக்கும் வகையில் பல கல்லூரிகளில் கலை-அறிவியல் பாடங்களில் மாலைக் கல்லூரிகள் ஏற்கெனவே தொடங்கப்பட்டுவிட்டன. வேலூரில் உள்ள முத்தூரங்கம் அரசாங்கக் கலைக் கல்லூரியில் புகுமுக வகுப்பில் மாலைக் கல்லூரி 1968-69-ல் தொடங்கப்பட்டது. இதையும் சேர்த்து மாலைக் கல்லூரிகள் மொத்தம் 11 கல்லூரிகளில் நடத்தப்படுகின்றன. இந்த 11 கல்லூரிகளில் 8 கல்லூரிகளில் புகுமுக வகுப்பிலும் பட்டப் படிப்பிலும் மாலைக் கல்லூரி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன.

(f) ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரிகள்.

1968-69-ல் புதிதாக ஆசிரியை பயிற்சிக் கல்லூரிகள் மூன்று ஏற்படுத்தப்பட்டன. (1) சாரதா மகளிர் பயிற்சிக் கல்லூரி, சேலம், (2) ஸ்ரீஅவினாசி லிங்கம் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர், (3) செயின்ட் ஜஸ்டின் மகளிர் பயிற்சிக் கல்லூரி, மதுரை.

மேற்சொன்னவற்றோடு சேர்த்து ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 1967-68-ல் 20 என்பதிலிருந்து, 1968-69-ல் 23 ஆக அதிகரித்துள்ளது. இம் மாநிலத்திலுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுவதற்குத் தேவையான பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கும் பயிற்சியளிப்பதற்கு இம் மாநிலத்தில் தற்போதுள்ள ஆசிரியக் கல்லூரிகளே போதுமானவையாகும்.

(g) பயிற்சி மொழி

1966-67 கல்லூரி புகுமுக வகுப்பிலும் 1967-68-ல் பி.எ. வகுப்பிலும் மாற்றுப் பயிற்சி மொழியாகத் தமிழை கொண்டு வந்ததால் புகுமுக வகுப்பில் தமிழ்ப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்ட கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட 92 ஆக அதிகரித்துவிட்டது. 1967-68-ல் 83 கல்லூரிகளே இருந்தன. இங்கு படிக்கும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1967-68-ல் 6,400 ஆக இருந்தது. ஆனால் 1968-69-ம் ஆண்டிலோ மாணவர்களின் எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட 13,784 ஆக அதிகரித்துவிட்டது. 1967-68-ல் பி. எ. வகுப்பில் தமிழை பயிற்சி மொழியாகக் கொண்ட கல்லூரிகள் 48 இருந்தன. 1968-69-ம் ஆண்டில் இக் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 57 ஆகும். இந்த வகுப்பில் பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 2,601.

பி.எஸ்.ஸி. நிலையில் அறிவியல் பாடங்களையும் தமிழிலேயே கற்பிக்கும் திட்டத்தைப் படிப்படியாகச் செயலுக்குக் கொண்டுவரக் கருதப்பட்டுள்ளது. இந்த நோக்கத்திற்கு தேவையான பாட புத்தகங்களையும் தமிழிலேயே வெளியிட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. கணக்கியல், இயற்பியல், வேதியியல், தாவரவியல் (Botany), விலங்கினவியல் (Zoology) ஆகிய ஐந்து பிரிவுகளிலும் தொழில் நுட்பச் சொற்களைத் தரமான வகையில் உருவாக்குவதற்காக முதற்கண் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. இது குறித்த பணி முடிவடைந்துள்ளது. மேற்படி ஐந்து பிரிவுகளிலும் பாட புத்தகங்களைத் தமிழில் எழுதத் தொடங்கிவிட்டனர். வேலை நிறைவேற்றி வருகிறது.

[1969 மார்ச் 12]

(h) கல்லூரிப் புகுமுக வகுப்பில் இலவசக் கல்வி.

1967-68-ம் கல்வி ஆண்டு முதல் குறிப்பிட்ட அளவுள்ள வருமானத்தைப் பொறுத்தும், குறிப்பிட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும் கல்லூரிப் புகுமுக வகுப்பில் இலவசக் கல்வி அளிக்கப்பட்டது. அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்கள், பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஆகிய வகுப்புகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய பெற்றோர்களது வருமான வரம்பு ரூ. 2,000 ஆகும். பிற வகுப்பினர்க்கு இது ரூ. 1,500 ஆகும். அரசிதழ் பதிவு பெறாத அலுவலர்களின் பிள்ளைகளுக்கும், குறைந்த வருவாய் பெறும் உள்ளாட்சி மன்ற ஊழியர்களின் பிள்ளைகளுக்கும், அரசாங்க மானியம் பெறும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் புகுமுக வகுப்பில் இலவசக் கல்வி அளிக்கப்பட்டது. சாதி, சமய வேறுபாடன்றியும் வருமான வரம்பு இல்லாமலும் கல்லூரிப் புகுமுக வகுப்பில் கல்விச் சம்பளம் செலுத்துவதிலிருந்து விலக்களிப்பதன் மூலம் கல்லூரிப் புகுமுக அளவில் எல்லா மாணவ, மாணவியர்களுக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்க அரசு இப்போது முடிவு செய்துள்ளது.

(i) சம்பளச் சலுகைகளும், கல்வி உதவிச் சம்பளங்களும்.

குறிப்பிட்ட சில நிபந்தனைகளின் கீழ் கல்லூரி புகுமுக வகுப்பு மாணவர்களுக்கு 1967-68-ல் வழங்க ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட தாராள சம்பளச் சலுகைத் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டது.

மெட்ரிக் வகுப்பிற்கு மேற்பட்ட படிப்பைத் தொடருவதற்காக தகுதியுள்ள மாணவர்கள் பெறக்கூடிய மத்திய அரசின் கல்வி உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டங்கள் மூன்றும் தொடர்ந்து செயலில் இருந்து வருகின்றன.

(1) உயர் தகுதி பெற்ற மாணவர்களுக்குத் தேசியக் கல்வி உதவித் தொகை.

(2) தொடக்கநிலைப் பள்ளிகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களின் குழந்தைகளில் தகுதியுள்ளவர்களுக்கு வழங்கப்படும் தேசியக் கல்வி உதவித் தொகை.

(3) தேசியக் கடன் கல்வி உதவித் தொகை.—1968-69-ம் ஆண்டில் மேற்சொன்ன மூன்று திட்டங்களின் கீழும் புதிதாகக் கல்வி உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை முறையே 591, 39, 1,137 (மொத்தம் 1,767) மேலும் கடந்த ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்டவர்களில் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டவர்கள் சுமார் 5,300 பேர். இந்த வகையில் கிட்டத்தட்ட இந்த மூன்று திட்டங்களின் கீழ் சுமார் 7,070 மாணவர்கள் நிதி உதவி பெற்று வருகின்றனர்.

மேலே குறிப்பிட்ட இந்திய அரசு கல்வி உதவித் தொகைகள் தவிர குறிப்பிட்ட சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு, மாநில அரசு வழங்கும் கல்வி உதவித் தொகையும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. (1) 1963-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து ஓராண்டுக் காலத்திற்காவது வாழ்க்கை நடத்துவதற்காக பொன் நகைகள் செய்வதையே தொழிலாக நம்பியிருந்த பொற்கொல்லர்களின் சிறுர்களுக்கு கல்வி உதவித் தொகை வழங்குதல், (2) அரசியல் தியாகிகளின் குழந்தைகள், மாற்றின் குழந்தைகள். மரணமடைந்த அவர்களது மகன்களின் மூலம் பிறந்த பேரக் குழந்தைகள், இந்திய தேசிய இராணுவத்தில் பங்கு கொண்டவர்களின் குழந்தைகள் ஆகியோர் கல்லூரி புகுமுக வகுப்பில் பி. எ., பி.எஸ்ஸி., பி.டி., ஆகிய வகுப்புகளில் படித்துக் கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்குத் தங்கிய பணியும் மாணவர்களுக்கான உதவித் தொகைகளும் தங்கிய பயிலாத மாணவர்களுக்கான உதவித் தொகையும் வழங்குதல், (3) பாதுகாப்புப் பணியாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு உதவித் தொகை வழங்குதல், (4) பர்மா, இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்பிய அகதிகளின் குழந்தைகளுக்கு உதவித் தொகை வழங்குதல், (5) முகமதியர்களுக்காகத் தனிப்பட்ட வகையிலும் மாணவியருக்காகத் தனிப்பட்ட வகையிலும் வழங்கப்படும் தகுதி-வருவாய் அடிப்படையில் கொடுக்கப்படும் கல்வி உதவித் தொகை, (6) கைம்பெண்களுக்கு கல்வி உதவித்தொகை வழங்குதல்

1969 மார்ச் '12]

(7) ராணி மோக் கல்லூரி, வெலிங்டன் சீமாட்டி உயர்நிலைப்பள்ளி ஆகியவற்றில் பயிலும் பிராமணரல்லாத மாணவியர்க்கு கல்வி உதவித் தொகை வழங்குதல், (8) கீழ்த் திசைக் கல்வி பெறுவதற்கு கல்வி உதவித் தொகை வழங்குதல், (9) பட்ட மேற்படிப்புக்கான கல்வி உதவித் தொகை வழங்குதல், (10) ஆராய்ச்சிக்கான கல்வி உதவித் தொகை வழங்குதல். மோரிஸ் தீவுகள், பீஜித் தீவுகள், மலேசியா ஆகிய இடங்களில் குடியேறி யுள்ளவர்களில் தமிழ் பேசும் மாணவர்களைத் தெரிந்தெடுத்து மெட்ரிக் வகுப்பிற்கு பிந்திய கல்லூரி படிப்பைத் தொடருவதற்காக கல்வி உதவித் தொகை இம் மாநிலத்தில் வழங்கப்படுகிறது. மோரிஸ் தீவுகள், பீஜித் தீவுகள், மலேசியா ஆகிய இடங்களில் ஒவ்வோரிடத்திற்கும் இரண்டு பேருக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

(j) தேசிய மாணவர் படை.

தேசிய மாணவர் படை அணி வகுப்பையும் முகாம்களையும் நிறுத்தி வைக்கும்படி அரசாங்கம் கட்டளையிட்டுள்ளதால் 1968-69-ம் ஆண்டில் தேசிய மாணவர் படை குறித்த நடவடிக்கைகள் எவையும் நடைபெறவில்லை.

(k) திட்ட அரங்குகள்

நாட்டு நலனுக்காக வகுக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் வளர்ச்சித் திட்டங்களைப்பற்றி கல்லூரி மாணவர்கள் ஆசிரியர் களிடையே ஓர் உற்சாக உணர்ச்சியைத் தோற்றுவித்து அவை குறித்து அவர்கள் திறையு செய்யும் வகையில் பல்கலைக் கழகங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் திட்ட அரங்குகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. சென்னை மாநகரில் இயங்கி வரும் திட்ட அரங்குகளுக்கு மானியங்கள் வழங்க, கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. வெளியூர் களில் இயங்கி வரும் இத்தகைய கல்லூரிகளுக்கு அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மானியங்கள் வழங்குகின்றனர்.

(l) நூலகங்கள்.

1968-69-ல் கிளை நூலகங்கள் 12, புத்தகங்கள் ஒப்படை நிலை யங்கள் 67 ஆகியவை உள்ளூர் நூலக அதிகார நிறுவனத் தால் தொடங்கப்பட்டன. இதன் விளைவாக உள்ளூர் நூலக அதிகார நிறுவனத்தின்கீழ் உள்ள நூலகங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை (மாவட்ட மத்திய நூலகங்கள் 12 உட்பட) 1,349 என்பதிலிருந்து 1,361 ஆகவும், ஒப்படை நிலையங்கள் 2,156 லிருந்து 2,223 ஆகவும் அதிகரித் துள்ளது.

உள்ளாட்சி நூலக அதிகார நிறுவனங்களால் செயல்படுத்தப்பட்ட அடியிற்கண்ட திட்டங்கள் மனநிறைவளிக்கும் வகையில் 1968-69-ம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

(1) இயங்கும் நூலகப் பணி.

(2) குழந்தைகளுக்காக புத்தகங்களை லீட்டிற்குக் கொண்டு சென்று ஒப்படைத்தல்.

(3) சிறுவர்களுக்காக நூலகப் பணி.

(4) சீருலாப் பயணிகளுக்காக நூலகப் பணி.

(5) சிறைச்சாலையிலுள்ள கைதிகளுக்காக நூலகப் பணி.

(6) காவலர் குறைப் பணியாளர்களுக்காக நூலகப் பணி.

(7) கிராமத்தில் நூலகப் பணி.

(8) மருத்துவ மனை நூலகப் பணி.

உள்ளூர் நூலக அதிகார நிறுவனங்கள் தொடங்கிய நூலகங்களைத் தவிர ஊராட்சிகள், கிராம சங்கங்கள், தனியார் சங்கங்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், நகராட்சிகள் ஆகிய பல்வேறு நிர்வாகங்களின் கீழும் நூலகங்கள் உள்ளன. நகராட்சிகளின் ஆளுகையின்கீழ் உள்ள நூலகங்கள் தவிர ஏனைய நிர்வாகிகளின் கீழ் உள்ள நூலகங்களுக்கு ஆண்டு தோறும் மாநில நிதியிலிருந்து மானியம் வழங்கப்படுகிறது.

[1969 மார்ச் 12]

1969-70-க்கான வேலைத் திட்டம்.

(அ) புதிய கல்லூரிகளும் பாட முறைகளும்.

கல்லூரிக் பகுமுக வகுப்பில் சேருவதற்குத் திரளாக வரும் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவதற்கும், பல கல்லூரிகளில் அளவுக்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்கும் பல்கலைக் கழகங்களின் மானிய ஒதுக்கீட்டைப் பொறுத்து, 1969-70-ல் (1) எங்கெங்கு பொது மக்களின் ஆதரவு உள்ளதோ அவ்விடங்களில் மொத்தமாக நான்கு புதிய அரசாங்கக் கலைக் கல்லூரிகளைத் தொடங்கவும்; சில அரசாங்கக் கலைக் கல்லூரிகளில் பகுமுக வகுப்பில் கூடுதலான பிரிவுகளைத் தொடங்கவும்; (2) தற்போது செயல்பட்டு வரும் பட்டப்படிப்பு அளிக்கும் கல்லூரிகளில் மேலும் பல பட்டப் படிப்புப் பாட முறைகளைத் தொடங்கவும்; பகுமுக வகுப்பு பயிற்சியளிக்கும் கல்லூரிகளை பட்டப் படிப்புக் கல்லூரிகளாக மெம்படுத்துவதற்கும்; (3) சில அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் பட்ட மேற்படிப்புப் பாட முறைகளைத் தொடங்குவதற்கும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(b) பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழு பரிந்துரை செய்துள்ள சம்பள வீதங்கள்: அரசாங்கக் கல்லூரிகளிலும் அரசு மானியம் பெறும் கல்லூரிகளிலும் பயிற்சிக் கல்லூரிகளிலும் பணியாற்றும் ஆசிரியப் பணியாளர்களுக்கு பல்கலைக் கழக மானிய ஆணைக்குழு பரிந்துரைத்துள்ள சம்பள வீதங்களை 1966-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் வழங்க மாநில அரசு 1967 ஜனவரியில் ஒப்புதலளித்தது. அடியிற்கண்ட வகையைச் சேர்ந்த பணியாளர்களுக்கும் இந்தப் புதிய சம்பள வீதங்களைக் கொடுப்பதற்கு நிதி உதவியளிப்பதாக இந்திய அரசு தகவல் எனும் அறிவிக்காததால் இந்த சம்பள வீதங்கள் அடியிற்கண்ட வகையைச் சார்ந்த பதவிகளுக்கு அளிக்கப்படவில்லை.

(1) கல்லூரிக் பகுமுக வகுப்பு மட்டுமே உள்ள கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள்.

(2) உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள், நூலகர்கள்.

(3) தமிழ்நாடு கல்விப் பணியிலும் தமிழ்நாடு கல்வி சார்நிலைப் பணியிலும் உள்ளவர்களும், மாநிலக் கல்வி நிலையம் போன்ற நிறுவனங்களுக்கும் தொழில் கல்லூரிகளுக்கும் முகமையில் அனுப்பப்பட்டவர்களுமான ஆசிரியர்களும் அதிகாரிகளும்.

(4) 1966-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு ஏற்படுத்தப் பட்ட பதவிகளில் நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள்.

மேலே குறிப்பிட்ட பணித்தரத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இந்த புதிய சம்பள வீதங்கள் பொருந்தாதென்று செய்ததால், பணியாளர்கள் இடர்ப்படும் வகையில் சிக்கல்களும் செயல் முறையில் தொல்லைகளும் ஏற்பட்டன. அதனால் இந்த பணித்தரத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் புதிய சம்பள வீதங்களையே 1966-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசாங்கம், 1968-ம் ஆண்டு ஏப்ரலில் உத்தரவிட்டது. இந்திய அரசிடமிருந்து இதற்குத் தேவையான நிதி உதவியைப் பெறுவதற்கான ஒப்புதலை எதிர்நோக்கியுள்ளது.

மத்திய அரசின் நிதி உதவி பெறக் கூடியவை என்ற வகையில் கல்லூரி, பகுமுக வகுப்புக் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் இந்த சம்பள வீதங்களைப் பெற உரிமையுள்ளவர்களெனக் கொள்ள இந்திய அரசு ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. 1966-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதியன்று கல்லூரி பகுமுக வகுப்புகளைக் கொண்டவையாகவும் 1966-67-ல் மூன்றாண்டுப் பட்டப் படிப்பின் முதலாண்டைத் துவக்கிவிட்டவையாக அக்கல்லூரிகள் இருக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனைக்குட்பட்டே மேற்கண்ட ஒப்புதலை மத்திய அரசு தெரிவித்தது.

உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களையும், நூலகர்களையும் பல்கலைக் கழக மானிய ஆணைக்குழுத் திட்டத்தின் கீழ்க்கொண்டு வரவும் இந்திய அரசு ஏற்பளித்துச் சில சம்பள வீதங்களைப் பரிவுரை செய்தது. இந்தச் சம்பள

1969 மார்ச் 12]

வீதங்களைச் செயல்படுத்துவது குறித்து ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. தொழிற் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களின் (கல்வித் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள்) சம்பள வீதங்களை மாற்றியமைப்பதற்கு நிதி உதவி வழங்குவது பற்றி இறுதியான பதில் இன்னும் வரவில்லை.

1966-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு ஏற்படுத்தப்பட்ட பதவிகளில் நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக் குழு பரிவுரை செய்த சம்பள வீதங்களை வழங்குவதற்கு நிதி உதவி அளிக்க இயலாதென இந்திய அரசு மறுத்துவிட்டது. ஏனெனில், இந்நியமனங்கள் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் செய்யப்படும்.

(c) எம். ஏ. (ஆங்கிலம்) படிக்கும் மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை.

ஆங்கில பாடமுறை கற்பிக்கும் துணைப் பேராசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு போதுமான ஆசிரியர்கள் கிடைப்பது அரிதாக இருப்பதால், ஆங்கிலம் பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்பில் சேருவதற்குத் தெரிந்தெடுக்கப்படும் மாணவர்களுக்கு எம்.ஏ. (ஆங்கிலம்) பாட முறையில் பயிற்சிபெறும் காலத்தில் சில நிபந்தனைகளின் பேரில் உதவித் தொகை வழங்குதல் போன்ற ஊக்கமுட்டும் செயல்கள் மேற்கொள்ள திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(d) கல்லூரி ஆசிரியர்க்குப் பணியிருப்பும் பயிற்சியும் புதுமுறைப் பயிற்சியும் அளித்தல்.

மீவயர் கல்விநிலை உட்பட எல்லா நிலைகளிலும் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அரசின் கொள்கையை யொட்டி, 1969-70 முதல் பி.எஸ்.ஸி. பட்டப் படிப்புப் பாடமுறையில் 3-வது பகுதியின்கீழ் உள்ள பாடமுறைகளில் சிலவற்றில் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இப்பாட முறைகளைத் தமிழில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் பொருட்டு அவர்களுக்கு பணியிருப்பும் பயிற்சி (மறு பயிற்சியளித்தலும் சேர்ந்தது) அளிக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(e) முதியோர் கல்வி.

முன்பிருந்ததுபோல் அல்லாமல் முதியோர்களுக்கு கல்வி அறிவூட்டுதல் மிகுந்த அக்கறையுடன் கவனிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். 1969-70-ல் முன்னோடித் திட்டமாக 10,000 முதியோர் பயனடையும் வகையில் நான்கு மாதப் பாட முறை கொண்ட 500 முதியோர் கல்வி கற்பிக்கும் பள்ளிகளைத் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(f) தொழில் தொடர்பான கல்வி.

இந்திய அரசு, “யுனெஸ்கோ”, உணவு வேளாண்மை நிறுவனம் ஆகியவற்றின் உதவியுடன் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள உடுமலைப் பேட்டை, குடிமங்கலம், மட்டத்துக்குளம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அடங்கிய உடுமலைப்பேட்டை வட்டத்தில் தொழில் தொடர்பான கல்வித் திட்டத்தினைத் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. மிகு பயன் தரும் பயிர் விளைச்சல் திட்டங்களில் பங்கு கொள்ளும் குடியானவர்களுக்கு மட்டுமே தொழில் தொடர்பான கல்விப் பயிற்சியளிக்கும் 60 நிலையங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் தொடங்கப்படும். ஆறு மாத காலத்திற்கு இந்த 60 நிலையங்களை நடத்த மொத்தம் ரூ. 30,600 தேவைப்படும். இச்செலவுத் தொகை முழுவதும் இந்திய அரசினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

(g) நூலகப் பணி.

இடைநிலைக் கல்வியில் இதுவரை எய்தியுள்ள கல்வி வசதிகளைக் கூர்த்து நோக்குகையில், போதுமான நூலகப் பணி தேவை என்று கருதப்படுகிறது. 1969-70-ல் மேலும் 60 நூலகங்களைத் திறப்பதன் வாயிலாக இத்தகுதிகளை விரிவுபடுத்தக் கருதப்படுகிறது.

[1969 மார்ச் 12]

(h) உடல் ஊனமுற்றோருக்கு மாநிலத் திட்டங்களில் கீழ்ப்படிப்பு உதவித் தொகை வழங்குதல்.

முடவர், குருடர், செவிடர் போன்ற உடல் ஊனமுற்றோருக்கு இந்திய அரசு ஏற்கெனவே படிப்பு உதவிப் பணம் வழங்கி வருகிறது. இம் மாநிலத்தில் ஒவ்வொரு வகையிலும் 25 மாணவர் வீதம் பயனடைகின்றனர். இந்திய அரசினால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகள் கடுமையாக இருப்பதனால், இம் மாநிலத்திலுள்ள உடல் ஊனமுற்றோர் அனைவரும் பயன்பெற இயலவில்லை. மெட்ரிக்குக்குப் பிந்திய படிப்பினை மேற்கொள்ளுவதற்கு உடல் ஊனமுற்றோருக்கு உதவும் வகையில் 1969-70 முதல் இதற்கான மாநிலத் திட்டம் ஒன்றை மேற்கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளது.

(ஊ) தொழில் நுட்பக் கல்வி.

தொழில் நுட்பக் கல்வியிலும், பிற பயிற்சிகளிலும் தமிழ்நாடு எல்லா மாநிலங்களையும்விட முன்னனிமில் உள்ளது. மூன்றாவது திட்டக் காலத்திற்குப் பிந்திய ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களை முடிவு செய்வதிலேயே முழு நாட்களும் செலுத்தப்பட்டது. 1966-67, 1967-68-ம் ஆண்டுகளில் முறையே ரூ. 157.55 லட்சமும், ரூ. 173 லட்சமும் தொழில் நுட்பக் கல்விக்காகச் செலவிடப்பட்டன. தொழில், தொழில் நுட்பப் பாடமுறை பயிலும் மாணவர்களுக்கான கடன் உதவியும் கட்டிடங்களுக்கான செலவுத் தொகையும் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. கட்டிடங்களுக்காக ரூ. 56 லட்சமும், மாணவர்களுக்கான கடன் உதவித் தொகைக்கு ரூ. 16 லட்சமும், 1968-69-ல் செலவிடுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இதைத் தவிர, ரூ. 223 லட்சம் செலவிடப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1969-70-ல் ரூ. 212 லட்சம் செலவு செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கட்டிடங்களுக்காக ரூ. 40.67 லட்சமும், கடன் உதவிக்கான ரூ. 14 லட்சமும் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை.

2. இம் மாநிலத்தில் 12 பொறியியல் கல்லூரிகளும், 36 பஸ்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகளும் அதே அளவில் நீடிக்கின்றன (தனிப்பட்டவர்கள் கல்வி நிலையங்களும் இதில் சேர்ந்துள்ளன), பதினாறு தொழில் நுட்ப உயர் நிலைப் பள்ளிகளும் (Technical High Schools) செயல்பட்டு வருகின்றன. பஸ்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிக்கு இணைந்தாற்போல் இவை செயல்பட்டு வருகின்றன. பஸ்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகளும், தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் தமிழ்நாடு மாநிலத் தொழில் நுட்ப கல்வி-பயிற்சி வாரியத்தைச் சேர்ந்தவையாகும்.

3. பொறியாளர்களிடையே வேலைவாய்ப்பின்மையைக் குறைக்கும் பொருட்டு பி.ஈ., ஐந்தாண்டுப் படிப்பில், தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநரின் ஆளுகையில் உள்ள 7 பொறியியல் கல்லூரிகளில் சேர்ந்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1967-68-ல் 1,400 ஆக இருக்க, 1968-69-ல் 1,000 ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. இதனுடன் இக்கல்லூரிகளில் 1963-64 முதல் அறிவியல் பட்டதாரிகளுக்காக மொத்தம் 260 மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் வகையில் செயல்பட்டு வரும் 3 ஆண்டு பொறியியல் பட்டப் படிப்பும் 1968-69 முதல் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இம் மாநிலத்திலுள்ள மற்ற ஐந்து பொறியியல் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக் கொள்பவர்களின் எண்ணிக்கையையும் கணக்கில் கொண்டால், 1968-69-ல் ஐந்தாண்டு ஒருங்கிணைந்த பொறியியல் பாட முறையில் சேர்த்துக்கொள்ளப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 1,738-ம் அறிவியல் பட்டதாரிகளுக்கான 3 ஆண்டுப் பட்டப் படிப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை (குரோம் பேட்டையிலுள்ள சென்னை தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையம்) 100-ம் ஆகும். 1967-68-ல் இந்த எண்ணிக்கை ஐந்தாண்டுப் பட்டப் படிப்பில் 2,240 ஆகவும், மூன்று ஆண்டுப் பட்டப் படிப்பில் 460 ஆகவும் இருந்தது.

4. கோயம்புத்தூரிலுள்ள, கோயம்புத்தூர் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையத்தில் 1968-69 முதல் ஒவ்வொரு பிரிவிலும் 20 பேரைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் நோக்கத்துடன் மின் அணு, செய்தித் தொடர்பு பொறியியல்

1969 மார்ச் 12]

பாடமுறையில் ஐந்தாண்டுப் பட்டப் படிப்புப் பாட முறைகள் தொடங்கப் பட்டுள்ளன. மின் அணு, உலோகத் தொழிலியல் பாடங்களிலும் ஐந்தாண்டுப் பட்டப்படிப்பு பாட முறைகள் கோயம்புத்தூரிலுள்ள பி.எஸ்.ஐ. கல்லூரியில் 1968-69 முதல் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. இப்பாடமுறைகளில் முறையே 30, 20 மாணவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றனர். மேற்கூறிய இரண்டு தனியார் பொறியியல் கல்லூரிகளிலும் புதிய பாட முறைகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுபவர்களின் எண்ணிக்கை, இக் கல்லூரிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மொத்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு உட்பட்டதேயாகும்.

தகுதிப் பட்ட (Diploma) அளவில் பாட முறைகளை பல கூறுப் படுத்தும் திட்டத்தின்கீழ், சென்னை மத்தியப் பல்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளியில் (இந்தியாவிலும் தென் கிழக்கு ஆசியாவிலும் பல்தொழிற் பயிற்சியளிக்கும் பெரிய நிலையங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்). ஒவ்வொரு பிரிவிலும் 20 மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் உலோகத் தொழிலியல் கருவி வடிவமைப்பு ஆகிய பிரிவுகளில் பகுதி நேரப் பாட முறைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

5. கல்லூரிப் புகுமுக வகுப்பு மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் சம்பளச் சலுகை 1968-69 முதல் பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிலும் புகுமுகத் தொழில் நுட்பப் பயிற்சி மாணவர்களுக்கும் வழங்கப்படும்.

6. நான்காவது திட்டக்கால அளவில் (1969-74) கருதியுள்ள மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்—கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் தொடங்கப் பட்டபாட முறைகளை உறுதிப்படுத்துவதே நான்காவது திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும். ஏற்கெனவே செயல்பட்டுவரும் பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளினின்றும் முற்றிலும் மாறுபட்டவையும் வேலைவாய்ப்பு பெறுவதற்கென்றே கல்வியும் பயிற்சியும் அளிப்பவையுமான பல்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகள் (ஒன்று அல்லது இரண்டு) தனியார் துறையில் தொடங்கப்படலாம். உடற் பொறியியல் (Bio-Engineering) வாணிபப் பாட முறைகளில் பட்டப் படிப்பு பாடமுறைகளைப் பல்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. புகுமுகத் தொழில் நுட்பப் பாடமுறையை மேலும் மேம்படுத்துவதற்காக பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் இயற்கைப் பாடப் பிரிவுகளில் கற்பிக்கும் வசதிகளை ஏற்படுத்துவது தேவையானது என்று கருதப்படுகிறது. இதனால் பல்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் முதலாண்டு பயிலும் மாணவர்கள் பட்டப்படிப்பளவில் பொறியியல், அறிவியல், உடற் பொறியியல் அல்லது மருத்துவப் பிரிவுகளை தெரிந்தெடுக்க வகை செய்ய முடியும்.

7. பாடமுறைகளை பல கூறுக்குதல், பட்ட மேற்படிப்புப் பாடமுறைகளை மேம்படுத்துதல், பேரறிஞர் படிப்பு நிலையிலும் (Doctorate) பேரறிஞர் பட்டப் படிப்பு நிலையிலும் (Post-Doctorate) ஆராய்ச்சி, பாடமுறைகளைத் திட்டமிடுதல், பாட நூல்களைத் தயாரித்தல், தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தின் பிரிவாக வேலைவாய்ப்பு ஆலோசனைப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவுதல், கலையியல் மேம்பாடு, பாடம் கற்பித்தலில் மேம்பாடு ஆகிய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் நான்காவது திட்டத்தில் செயல்படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்படும்.

8. 1969-70-க்கான திட்டம்.—கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியிலுள்ள ஆய்வுக் கூடங்களையும் பணிக்களிகளையும் மேம்படுத்துதல், புதுமுறைக் கருவிகளை வாங்கி மேனிலைப்படுத்துதல் திட்டத்தின்கீழ் (1) மின்சார ஆய்வுக்கூடம், (2) இயந்திரப் பொறியியல் ஆய்வுக் கூடம், (3) கட்டிடப் பணி ஆய்வுக் கூடம், (4) செய்முறை இயக்கவியல் ஆய்வுக்கூடம், ஆகியவற்றினை விரிவுபடுத்துதல், மேம்படுத்துதல் ஆகிய பணிகள் சுமார் ரூ. 23 லட்சம் செலவுத் தொகையில் மேற்கொள்ளப்படும். கோயம்புத்தூர் அரசாங்க தொழில் நுட்பக் கல்லூரிக்கும், கிண்டியிலுள்ள பொறியியல் கல்லூரிக்கும் தேவையான கூடுதல் கருவிகள், நூலகத்திற்கு மேலும் பல நூல்கள் ஆகியவற்றை வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கோயம்புத்தூர்

[1969 மார்ச் 12]

அரசாங்கத் தொழில் நுட்பக் கல்லூரிக்கு நீர் வழங்குவதற்கான அடங்கல் திட்டப் பணிகளை ரூ. 3-60 லட்சம் செலவில் மேற்கொள்ள திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

9. சென்னை மாநகரில் வசிக்கும் ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவும் பொருட்டும், வேறு எந்த இடத்திலும் மாணவர் விடுதியில் தங்கிப் பயிற்சி பெறுவதற்கு வசதியில்லாதவர்களுக்கு மாநகரிலேயே கல்விப் பயிற்சியளித்து அவர்கள் பொறியியல் பாடமுறையைப் பயில்வதற்கு வகை செய்வதற்காகவும் கிண்டி பொறியியல் கல்லூரிக்குப் புற நிலையம் ஒன்றை (Off-Centre Campus) அடையாற்றிலுள்ள மத்தியப் பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளியின் எல்லைக்குள் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை இதன் காரணமாக உயரக் கூடாது. ஆனால், இதற்கேற்ப பிற கல்லூரிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுபவர்களின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்படும்.

10. மாணவர்களுக்கான வசதிகள் திட்டத்தின்கீழ் பொறியியல் கல்லூரிகளுக்கும், பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கும் வண்டிகள், மாணவர் நிலையம் உணவகம் ஆகிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படும்.

11. (1) உலோகவியலில் பட்டப் படிப்பினைத் தொடங்குதல், (2) சென்னை மகளிர் அரசாங்க பல்தொழிற்பயிற்சி நிலையத்தில் வாணிகவியலில் பட்டப் படிப்பினை தொடங்குதல், (3) சென்னை திரைப்பட தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையத்தில் திரைப்படப் பிரிவு ஒன்றைத் தொடங்குதல், (4) சென்னையிலுள்ள வட்டார அச்சுத் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளியில், உற்பத்தி பயிற்சிப் பிரிவினைத் தொடங்குதல் போன்ற பணிகள் 1969-70-ல் செயல்படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்படலுக்கும் பிற முக்கியபணிகளாகும். கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியைச் சேர்ந்த கணக்கு இயந்திரப் பிரிவு (Computer Centre) தமிழ்நாட்டிலும் தமிழ்நாட்டிற்கு வெளியிலுமுள்ள கல்வி நிலையங்களாலும், எனிய நிறுவனங்களாலும் ஆராய்ச்சிக்காகப் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மேலும் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக இது மேம்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

(எ) பல்வகை.

1. சென்னையிலுள்ள அரசு அரும்பொருட்காட்சிச் சாலை.—சென்னையிலுள்ள அரசு அரும்பொருட்காட்சிச்சாலையும், புதுக்கோட்டை அரசு அரும்பொருட்காட்சிச் சாலையும், அரும்பொருட்காட்சிச்சாலை இயக்குநரின் ஆளுகையில் உள்ளன. 1968-69-ல் அரும் பொருட்காட்சிச் சாலைகளின் சீரமைப்பு மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ், இந்திய அரசு, சென்னையிலுள்ள அரசு அரும்பொருட்காட்சிச் சாலைக்கு ரூ. 7,500 மானியம் வழங்க ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. 1969-70-ல் அரும்பொருட்காட்சிச் சாலை துறையினர் அரும்பொருட்காட்சிச் சாலையினை ஓரளவு விரிவுபடுத்தத் திட்டமிட்டுள்ளனர். அரும்பொருட்காட்சிச் சாலையின் வெளியீடுகள் மறுபடியும் அச்சிடப்பட வேண்டும். அரும்பொருட்காட்சிச் சாலையை காணவரும் பொதுமக்களுக்குப் புதுமுறை வசதிகள் செய்து கொடுக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பாதுகாப்பாளர் ஒருவரை நியமிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

2. தொல்பொருள் ஆய்வு.—தொல்பொருள் ஆய்வு இயக்குநர் தலைமையில் செயல்பட்டுவரும் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள பாஞ்சாலங்குறிச்சி, கொற்கைப் பகுதிகளில் அகழ்ந்தெடுக்கும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளது. பாஞ்சாலங்குறிச்சியை அகழ்ந்தெடுக்கையில் கட்டபொம்மனுடைய கோட்டையும், மாளிகையும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. கொற்கையில் அகழ்ந்தெடுக்கும் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. 1968-69 இத்துறை புகழ் பெற்ற சோழ அரசனாகிய ராஜ ராஜனைப் பற்றி “ராஜ ராஜன்” “மாமலன் புரம் குறித்த தனி நூல்” என்ற இரண்டு நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளது. பாஞ்சாலங்குறிச்சியிலிருந்து அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொருள்களைக்

1969 மார்ச் 12]

கொண்டும், நிழல் படங்களைக் கொண்டும் 1968 டிசம்பர் திங்களில் இத்துறை யினர் பொருட்காட்சி ஒன்றை நடத்தினர். தமிழ்நாடு வரலாற்றுச் சிறப்புள்ள நினைவுச் சின்னங்கள், தொல்பொருள் சிறப்பு மிக்க இடங் கள் குறித்த 1966-ம் ஆண்டுச் சட்டம் 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 15-ம் தேதி முதல் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது.

3. தமிழ்நாடு சங்கீத நாடக சங்கம்.—தமிழ்நாடு சங்கீத நாடக சங்கம் இசை, நடனம், நாடகம், திரைப் படங்கள் அதையொட்டிய கலைகளை வளர்ப்பதற்காகவும், பேணுவதற்காகவும், அவற்றின் மூலம் நாட்டின் பண்பாட்டினை மேம்படுத்துவதற்காகவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிறுவனம் ஆகும். இது திறமையான இளம் கலைஞர்கள் தங்களது திறனை வெளிப் படுத்த ஆதரவு நல்கி வருகிறது. புதிய நாடகங்கள் தயாரிப்பதற்கும், இசை, நடனம், நாடகம் ஆகிய துறைகளில் சிறப்பான நூல்களை வெளியிடவும் இது உதவி செய்கிறது. இசை, நடனம், நாடகம், திரைப்படத்துறை களில் தேர்ச்சிபெற்ற கலைஞர்களுக்கு பரிசுகளும் விருதுகளும் வழங்கு கிறது. இந்திய அரசின் ஒத்துழைப்புடன் கலைக் குழுவினர் ஒரு மாநிலத்தி லிருந்து மற்றொரு மாநிலத்திற்குச் சென்று நிகழ்ச்சிகள் நடத்து வதற்கு ஏற்பாடு செய்யும் பொறுப்பையும் இச்சங்கம் ஏற்றுக்கொண்டுள் ளது. ஒவ்வோர் ஆண்டும் இம்மாநிலக் கலைக் குழுவினர் வட இந்தியா விலுள்ள இரண்டு மாநிலங்களுக்கு செல்கின்றனர். அது போல் வட இந்தியாவிலிருந்து கலைக்குழுவினர் தென்னிந்தியாவுக்கு வருகின்றனர். இந்த ஆண்டில் வங்காள, உத்திரப் பிரதேச கலைக் குழுவினர் தமிழ் நாட்டிற்கு வருகை தந்தனர். அதுபோல் தமிழ் நாட்டு கலைக்குழுவினர் உத்திரப்பிரதேசம், ஹரியானா மாநிலங்களுக்குச் சென்றனர். இந்திய அரசு பண்பாட்டுக் கலைத் திட்டத்தின் கீழ் ரஷ்யா, செகோஸ்லோவாக்கியா நாட்டுக் கலைக்குழுவினர் தமிழ்நாட்டிற்கு வருகை தந்தனர். அவர் களுடைய கலை நிகழ்ச்சிக்கு இச்சங்கம் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்தது. இச்சங்கம் சட்டப்படி அமைந்த நிறுவனமாகும். அதற்கான நிதி முழு வதும் அரசு நிதியிலிருந்தே கிடைக்கிறது. 1968-69-ல் தனது நடவ டிக்கைகளுக்காக மொத்தம் ரூ. 2.15 லட்சம் மானியம் பெற்றுள்ளது. 1969-70-ஆம் அதே அளவு நிதி உதவி அளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

4. லலித கலைகள் நிலையம்.—லலித கலை நிலையம் திறம்பட செயல்படாத தால் 1968-69 முதல் தமிழ்நாடு லலித கலை நிலையத்திற்கு அளித்து வந்த மானியத்தை நிறுத்திவிட அரசு முடிவு செய்துள்ளது. ஆனால் பண்பாட்டுக் கலை நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் வந்த, செகேயன் சூகாவ் அவர்களது ஒலியப் பொருட்காட்சியையும், ஒரே காலத்தில் பிரஞ்சு நாட்டின் சித்திரம் திட்டிய ஆடைகளின் பொருட்காட்சியையும் 1968-69 நவம்பர், டிசம்பர் திங்களில் ஏற்பாடு செய்வதற்கு புது டில்லியிலுள்ள லலித கலை நிலையத்திற்கு அரசு உதவி அளித்துள்ளது.

5. கர்நாடக இசை மத்தியக் கல்லூரி.—இம்மாநிலத்தின் கர்நாடக இசை (பாடல் கருவிமிடற்று இசை) மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்க இம்மாநில அரசு ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இக்கல்லூரியில் இரண்டு ஆண்டு கள் பயின்று சங்கீத விதவான் பட்டம் பெறலாம். இக்கல்லூரியில் இசை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாட முறையும் உள்ளது. இக்கல்லூரியின் ஆட்சிப் பொறுப்பு அரசைச் சேர்ந்ததாகும். நான்காவது திட்டக்காலத்தில் இக்கல்லூரி மாணவர்களுக்காக மாணவர் இல்லம் ஒன்றைக் கட்ட ரூ. 3 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஏ) கைப்பணியாளர் பயிற்சித் திட்டங்கள்

(தொழில் தொழிலாளர் நல, வீட்டு வசதி துறையினரால் தயாரிக்கப்பட்டது.)

பயிற்சி பெற்ற மனித சக்தி கிடைப்பதைப் பொறுத்ததான் இத்திட்டங்களின் வளர்ச்சி அமைந்துள்ளது. இம்மாநிலத்தின் விரைந்த தொழில் முன்னேற்றத்தின் காரணமாக இம்மையாளர் பயிற்சியின்

[1969 மார்ச் 12]

முக்கியத்துவமும் அதிகரித்துள்ளது. தேர்ச்சி பெற்ற தொழிலாளர்களின் தேவை பெருகிக் கொண்டே போவதை ஈடு செய்ய, கைப்பணியாளர்களுக்கு பயிற்சியளிக்கும் வசதிகளும் மிகப் பெருகியுள்ளன. இரண்டாவது திட்டத்தின் இறுதியில் 3,368 பேர் பயிற்சி பெறும் வசதியுடன் 10 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களே இருந்தன. மூன்றாவது திட்டக்காலத்தில் கைப்பணியாளர் பயிற்சித் திட்டம் வளர்ச்சி அடைந்தது. அப்போது தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களின் எண்ணிக்கை 10-லிருந்து 30-ஆக அதிகரித்தது. பயிற்சி பெறுவார்களுக்கான இருக்கைகளின் எண்ணிக்கை 3,368-லிருந்து 9,592-ஆக அதிகரித்தது.

1966-67, 1967-68 ஆண்டுத் திட்டங்களின் போது 3,520 இடங்கள் கூடுதலாக ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஏற்கெனவேயுள்ள 12 தொழிற் பயிற்சிநிறுவனங்களை விரிவுபடுத்திப் பதன் மூலமும், கிண்டியில் ஒரு புதிய தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தைத் துவக்கியதன் மூலமும் மேற்குறிப்பிட்ட கூடுதல் இருக்கைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இவ்வாறு 1967-68 இறுதியில், இம் மாநிலத்தில் உள்ள 31 தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் 13,112 இருக்கைகள் உள்ளன.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரைவில் இத்திட்டத்தை மேலும் விரிவுபடுத்த கருதப்பட்டுள்ளது. ஏற்கெனவேயுள்ள தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் 1,000 இடங்களைக் கூடுதலாக ஏற்படுத்துவதன் மூலமும் 1973-74 இறுதிக்குள் ஒரு புதிய தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தை நிறுவுவதன் மூலமும், இத்திட்டம் விரிவுபடுத்தப்படும்.

தொழில் பழகும் பயிற்சித் திட்டம்.—1961-ம் ஆண்டு தொழில் பழகும் சட்டத்தின்கீழ், தொழில் நிறுவனங்கள் தொழில் பழகும் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையினருக்குப் பயிற்சியளிப்பது கடமையாக்கப் பட்டுள்ளது. மூன்றாவது திட்டத்தின் இறுதியில் இம்மாநிலத்தில் ஏறக்குறைய 2,600 பேர்களுக்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகள் தற்போது 195 தொகுதிகளுக்குப் பொருந்துகின்றது. இதுவரை 50 தொழில்களில் வேலை பாயிலவோருக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்கெனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இச்சட்டத்தின்கீழ் தொழில் பழகும் பயிற்சித் திட்டத்தை மும்முரப் படுத்தி மேற்கொண்டும் பல் கூறுக்கும் நோக்கத்துடன், நான்காவது திட்டக் காலத்தில் குறைந்தது 10,000 இடங்களாவது ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று இந்திய அரசு விருப்பம் தெரிவித்துள்ளது. ஆனால், இம்மாநிலத்தில் கிடைக்கும் குறைந்த வசதிகளையும் நிதிவாயில்களையும் கருதிப் பார்த்து, 1969-70 முதல் தொடங்கும் திட்டக்கால அளவின் போது 3,000 இடங்களை கூடுதலாக ஏற்படுத்த ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கிண்டியிலுள்ள தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் அச்சத் தொழிற் களை அடிப்படைப் பயிற்சி நிலையம் ஒன்றைத் துவக்குவதற்கான செயற்குறிப்புகள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஏனென்றால், அந்த நிலையத்தில் இத் தொழில்களில் அடிப்படைப் பயிற்சி யளிப்பதற்குத் தற்போது போதிய வசதிகளில்லை.

தற்போது சிறிய, பெரிய 350 நிறுவனங்களுக்கு மேல் இச்சட்டத்தைச் செயல்படுத்துகின்றன. முழுக்கால அளவு பயிற்சி பெறுவோரும், குறுகிய கால அளவு பயிற்சி பெறுவோரும் ஆக மொத்தம் 2,850 பேர் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். ஏழு தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் மேற்குறிப்பிட்ட நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெறும் தொழில் பழகுவோர்களுக்குரிய அறிவுரைகளை வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு மாலை நேர வகுப்புகள்.—நான்கு இடங்களில் மாலை நேர வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. பணிக்களரியில் தேவைப்படும் கணக்கு, வரைவுகளில் தொழிலாளர்களின் படிப்பறிவைப் பெருக்கும் நோக்கத்தில் சென்னையில் இரண்டு நிலையங்களும், கோயம்புத்தூரில் ஒன்றும், மதுரையில் ஒன்றும் ஆக நான்கு இடங்களில் இவ்வகுப்புகள் நடந்து வருகின்றன. இந்த வகுப்புகள் வாரத்தில் மூன்று

1969 மார்ச் 12]

நாட்களுக்கு நடத்தப்படுகின்றன. சுமார் 520 தொழிலாளர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். நான்காம் திட்டக் காலத்தில் மேற்சொன்ன நான்கு நிலையங்களிலும் 800 பேர் பயிற்சி பெறும் வசதியுடன் இந்த வகுப்புகளை நடத்துவதற்கான வசதிகளை பெருக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தைச் சீர்செய்ய கிண்டி மத்தியப் பயிற்சி நிலையத்தில் இந்திய அரசின் முன்னோடித் திட்டம் ஒன்று இப்போது செயல்படுத்தப்படுகிறது.

பொற்கொல்லர்களுக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் பகுதி நேரத் திட்டம்.—சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, பேட்டை ஆகிய இடங்களிலுள்ள தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் மூன்றாம் திட்டக் காலத்தில் பகுதி நேரப் பயிற்சிப் படிப்பைத் துவக்குவதற்கான சிறப்புத் திட்டம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. பொற்கொல்லர்கள், பலவகை வடிவமைப்புகள் தயாரிப்போர், கைத்தறி நெசவாளர்களில் ஆதாயமான தொழில் நடத்தி முன்னேற்றம் பெறுவதற்கு ஏற்ற வகையில் பொறியியல் திறனை வளர்த்துக் கொள்ள விரும்புவோருக்கு மாதம் 6 மணியிலிருந்து 9 மணி வரையில் வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. இந்த நான்கு தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களிலும் தற்போது 117 பேர் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

கிராமப் பயிற்சி நிலையங்கள்.—தற்போதுள்ள திட்டங்களை விரிவுபடுத்த வதுடன் கிராமத் தகவிலாளர்களின் நலனுக்காக இத்திட்டப் பகுதிகளில் கிராமப் பயிற்சி நிலையங்களை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்றை இந்திய அரசு முனைந்து ஆலோசித்து வருகிறது. இத்திட்டம் இறுதி செய்யப்பட்டதும் இத்திட்டக் காலத்தில் சில கிராமப் பயிற்சி நிலையங்களை ஏற்படுத்தக் கருதியுள்ளது. நான்காவது திட்டக் காலத்தில் இம்மாநிலத்தில் நான்கு கிராமப் பயிற்சி நிலையங்களைத் துவக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பொது.

(A) பர்மா, இலங்கை அகதிகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்கான பணிகள்.—மறுவாழ்வு அளிக்கும் பணியாக, தொழிற் பயிற்சி நிலையம் ஒன்றில் ஒவ்வொரு தொழிலிலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படக் கூடியவர்களின் எண்ணிக்கையில் 5 சதவீதம், பர்மா, இலங்கை அகதிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பெற்றோர்களுடன் தங்கியிருந்து பயிற்சி படிப்பு பெறுபவர்களுக்கு மாதத்திற்கு ரூ. 25 உதவிப் பணமும், பெற்றோர்களை விட்டு வந்து தனியே பயிற்சி பெறுபவர்களுக்கு மாதத்திற்கு ரூ. 55 உதவிப் பணமும் வழங்கப்படுகிறது.

(B) தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களுக்கும், உண்ணை இல்லங்களுக்கும் ஆசிரியர் குடியிருப்புகளுக்கும் கட்டிடங்கள் கட்டுதல்.—முப்பது தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் அவற்றிற்கான சொந்தக் கட்டிடங்களில் அமைந்துள்ளன. இருபத்து மூன்று தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் உண்ணை இல்லங்கள் உள்ளன. படிப்படியான திட்டத்தில் நான்காம் திட்டக் காலத்தில் எஞ்சிய தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களிலும் உண்ணை வசதியுடன் கூடிய மாணவர் இல்லங்கள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன. இம்மாநிலத்திலுள்ள 22 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களுக்கு ஆசிரியர் குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. மற்ற தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களிலும் நான்காம் திட்டக் கால இறுதிக்குள் ஆசிரியர் குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(C) அனைத்து இந்தியத் திறமைப் போட்டி.—தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் வழங்கப்படும் பயிற்சியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது தொழில் பழகுவோர் பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ் பயிற்சி பெறுவோராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கான மாதம் நேர வகுப்புகளில் வழங்கும் பயிற்சியாக இருந்தாலும் சரி, அப்பயிற்சியின் தரத்தை உயர்த்தத் துறை முயற்சி செய்து வருகிறது. பயிற்சி யளிப்பதை அவ்வப்போது

[1969 மார்ச் 12]

போது மதிப்பீடு செய்தல், முன்னேற்றச் சோதனைகள் நடத்துதல், முறையாகக் கற்பித்தல், இவற்றின் மூலம் இந்தத் தொழில் பயிற்சி நியோஜுகளில் அளிக்கப்படும் பயிற்சியின் தரம் குறையாண்ணம் காக்கவும், தரம் உயரவும் வழி செய்ய முடிகிறது. கடந்த இரண்டு அனைத்து இந்தியத் திறமைப் போட்டிகளின் முடிவுகளிலிருந்து தெளிவாக்கப்பட்ட வாறு இம்மாநிலத்தில் பயிற்சி பெறுபவர்களின் திறன் உயர்ந்துகொண்டு வந்துள்ளது. அனைத்து இந்தியத் திறமைப் போட்டி கொண்டுவரப்பட்டதிலிருந்து இரண்டொரு தொழில்களில் ஒவ்வொரு போட்டியிலும் தமிழ் நாடு முதல் பரிசைப் பெற்று வந்துள்ளது.

முதலாவது அனைத்து இந்தியத் திறமைப் போட்டியில் நமது மாநிலம் இயந்திர வேலையாள் தொழிலில் முதலாவதாகவும், மின்சார வேலையாள் தொழிலில் இரண்டாவதாகவும் வந்தது. அடுத்து வந்த போட்டிகளில் மேலும் நல்ல பெயர் கடைத்தது. கீழ்க்கண்ட தொழில்களில் ஒவ்வொரு போட்டியிலும் இரண்டு தொழில்களில் தமிழ்நாடு முதல் நிலையைப் பெற்றது :—

மூன்றாவது அனைத்திந்தியத் திறமைப் போட்டி.	புற்றவைப்பவர் தொழில், கடைச்சல் பிடிக்கும் தொழில்.
நான்காவது அனைத்திந்தியத் திறமைப்போட்டி.	இயந்திரப் பணியாள், மின்சாரப் பணியாள்.
ஐந்தாவது அனைத்திந்தியத் திறமைப்போட்டி.	கடைச்சல் பிடிக்கும் தொழிலாளர் மின்சாரப் பணியாள்.

மொத்தச் செயல்திறனிலும் இந்தியாவில் தமிழ்நாடு சிறந்ததென அறிவிக்கப்பட்ட பெருமையும் நமது மாநிலத்தையே சாரும். தொடர்ந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு, அதாவது 1965, 1966-ம் ஆண்டுகளுக்கு குடியரசுத் தலைவரின் சுழற்செடயம் பெறும் சிறப்பும் தமிழ் நாட்டிற்குக் கிடைத்துள்ளது.

